

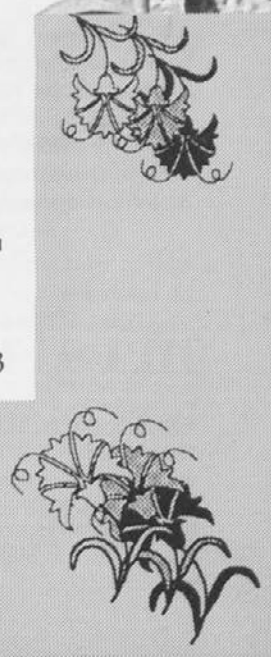

LETO
YEAR 42

misli

THOUGHTS

JANUAR FEBRUAR 1993

Naslovne slike skoraj ni treba predstaviti. Ob narodnem kulturnem prazniku naj pokaže PREŠERNA.

+ + +

KONČNO so avstralske MISLI za plule v novi letnik. Starajo se. A tudi v bodoče bodo skušale vršiti svoje poslanstvo med avstralskimi Slovenci. V preteklosti so se vedno zavedale svoje odgovornosti, tako bodo tudi v bodoče šle ravno pot. Za nami je rdeče enoumje, je pa še več vrst enoumja tudi med nami, ki slabi našo narodno skupnost in ji jemlje zagon. Zdaj je narod v deželi pod Triglavom dosegel samostojnost – to se mora poznati tudi med nami v izseljenstvu. Biti bi morali bolj enotni, bolj sproščeni in odprti za dialog in zdravo kritiko. Polemika mi je zoprna pogovoriti se kot mož z možem pa je koristno in včasih nujno. Bog daj, da bi znali biti nesebični značaji, ki jim skupnost pomeni več kot osebne ambicije.

Dolga leta mi je naslovno stran pripravil pokojni arh. Cveto Mejač. Zdaj se moram zahvaliti požrtvovalni Dragici Gelt, da je za novi letnik pripravila MISLIM novo obleko. Preprosta, a lepa domača. Prisrčna zahvala! Ostale doseganje sotrudnike pa naprošam, naj me ne pozabijo tudi v bodoče. Enako se obračam na naročnike, zlasti one po oddaljenih naselbinah: sporočajte uredništvu izredne dogodke med rojaki: zlasti smrti, pa tudi poroke, krste, šolske uspehe otrok naših družin ... Vse to je kronika: če jo ne zabeležiš, je izgubljena. Pomagajte MISLIM pri zbiranju teh podatkov!

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancom.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauterja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 4 dolarje.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA – Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. – Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE – Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika – Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O. Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 – Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1993 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 18.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjeništvu za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)387 8488 – Fax: (03)380 2141

Božje misli in človeške

Leto

42

St.

1 in 2

JANUAR—FEBRUAR 1993

Novoletne misli

— P. Bazilij — stran 1

Če hočeš mir, pridi naproti ubogim! — Misli Janeza Pavla II. ob dnevu miru 1993 — stran 3

Kako je z našo (ne)kulturo?

— J. Pizzoni — stran 5

Prvo srečanje s Previdnostjo

— C.M. DeHeredia — stran 6

Lojze Grozde — naš mučenec

— Postulatura — stran 7

Dragi rojaki — Slovenci kremeniti

— Jožica Gerden — stran 9

Kropilček /Preproste stvari/

— Emilijan Cevc — stran 11

Središče sv. Cirila in Metoda,

Melbourne — P. Bazilij — stran 12

Izpod Triglava — stran 14

Edinost, sreča, sprava . . .

— Biti eno

— P. Tone — stran 16

Središče svetega Rafaela, Sydney

— P. Valerijan — stran 18

Središče svete Družine, Adelaide,

— P. Janez — stran 20

Moje celice — zapiski iz zaporov

— Jožko Kragelj — stran 21

Naše nabirke — stran 21

Ljudje so se razšli — pesem

— Tone Kuntner — stran 24

Razpis štipendij

Scholarship Offer

— Ministrstvo za vzgojo in šport

Republike Slovenije — stran 24

Z vseh vetrov — stran 26

Kotiček naših mladih — stran 28

Križem avstralske Slovenije

— stran 29

Pa spet nekaj uvoženega

iz Republike Slovenije — stran 32

Novoletne misli

SICER nismo več prvega januarja, v začetku leta smo pa še. Nekaj novoletnih misli nam ne bo škodilo.

Še gledamo nazaj in gledamo naprej. Taki smo pač ljudje. Če kdaj, potem v takihle trenutkih opazimo, da se staramo. Čas nas oklepa v svoje sponse in prav nihče se mu ne more izmuzniti. Toda naj nas še tako oklepa — roke imamo proste. Dvigamo jih lahko k molitvi in dobrim delom, ali pa se igramo z ono čudno igračko, ki se ji pravi greh. Tako je z nami in nič drugače. Leta teko kakor kolca, ki jih zatrklaš po hribu navzdol. Ko bodo pritekla v dolino, se bodo ustavila v jarku — polomljena ali pa cela, kakor so bač trdno zgrajena . . . Za svoja sem se vedno trudil, da jih trdno povežem . . .

Tako nekako sem poslušal nekoč modrovati starega Vrbetovega očeta tam v horjulskih hribih. Na profesorsko stolico bi ga posadil, da bi nas učil prav živeti, in vem, da bi pošteni ljudje odhajali iz šolskih klopi. Vajeti naroda bi mu dal v roke in sem prepričan, da bi delil pravico in mir ter bi se nam ne bilo bati ničesar. Spomenik bi mu postavil in vklesal vanj: Možu, ki ni imel šol, pa je znal pravilno meriti čas — mi ga ne znamo . . .

Da, staro in novo leto! Dva svetova, ki sta si ob svojem koncu in začetku tako različna, pa nas ne bosta morda prav nič izučila in si bosta zadnjega decembra podobna kot krajcar krajcarju. Današnji svet se ne meni, če so kolca trdna: svojo pot drvi. Prav nič modrosti Vrbetovega očeta nima in ko bi očanec še živel, bi predejal pipo iz levega kota ustnic na desno stran ter zmajeval z glavo: "Neumen svet, kakor otrok si, ki pameti ne zna rabiti. Vesel sem, da ne bom dočakal tvojega poloma . . ."

Kaj pa mi? Morda tudi mi z Vrbetovim očetom zmajujemo z glavo nad zmešanim svetom? Če ostanemo samo pri tem, imamo kaj malo modrosti in se bodo končno potrla tudi naša kolca. Uredimo svet v malem — v nas samih, pa bomo ob prelomu leta mirno gledali nazaj in naprej!

Staro leto odhaja kakor upognjen in betežen stavec. Vse naše bolečine nosi na hrbtu, vse naše skrbi mu odsevajo iz zgubanega obraza. Noč večnosti ga zagrne — križ napravimo čezenj! Cerkev ima prav, ko zapoje za njegov odhod "Te Deum". Hvala, Gospod, za dobro in hudo, s katerim si nas obiskal! Hvala za božanje in smehljaje, hvala pa tudi za šibe, ki naj nas že vendar enkrat izmodrijo in pripeljejo nazaj v Tvoje očetovsko naročje!

Novo leto pa nas je obiskalo kot mlado, nebogljenoto dete, kateremu še ne vemo usode. Polno je življenja, radosti in

Najpomembnejše stvari v življenju - ljubezen, mir, svoboda, dostojanstvo - se ne dobe v blagovnici. To nam lahko da edino Bog. To so sadovi molitve.

upanja. Božja luč ožarja njegovo nežno lice in ostala bo na njem vse dni, če bomo le hoteli. V eni roki drži rožni venec, z drugo pa nam ponuja morilno orožje, s katerim lahko uniči smehljaj na našem obrazu in nam vzame mir. "Zdaj pa izbiraj!" nam govori. "Ponujam ti srečo in nesrečo, a voliš si sam . . ." Kam segajo naše roke? V pravilnem odgovoru na to vprašanje zavisi naša pot do srčnega miru, ki nam ga ves svetovni nemir in drvenje v propast vzeti ne more.

Kaj meniš, ali ni tako? Vrbetov oča je imel prav.

P. BAZILIJ

MOLITEV OB NOVEM LETU

*Ne prosim te, Gospod,
da nas rešiš ozonske luknje!*

*Ne prosim te, Gospod,
da kisel dež spremeniš
v blage dežne kaplje!*

*Prosim pa te,
rotim in kličem k tebi
za tisoče zelenih trav!*

*Prosim te,
čuj njihov nemi, smrtni krik
izpod jeklenih gosenic sivih tankov!*

*Čuj jok njihovih
zlomljenih življenj
pod škornji podivjane vojske!*

*Čuj krik zelenih trav
utapljajočih se v rdeči krvi
ubitih otrok, mater in očetov!*

JOŽE URGANIJA

/ Iz Pratique 1993 CMD /

VSako leto je prvi dan v letu za nas katoličane – pa tudi za druge dobronamerne kristjane – dan molitve za svetovni mir. Papež že vrsto let za ta dan izbere posebno geslo ter z mislijo nanj napiše okrožnico vernikom vsega sveta. Na prvega januarja obhajamo tudi praznik Marije božje Matere, ki jo kličemo tudi za Kraljico miru.

Če hočeš mir, pridi naproti ubogim!

IZ POSLANICE
PAPEŽA
JANEZA PAVLA
ZA DAN MIRU
1 9 9 3

MIR IN ČLOVEKOVO DOSTOJANSTVO

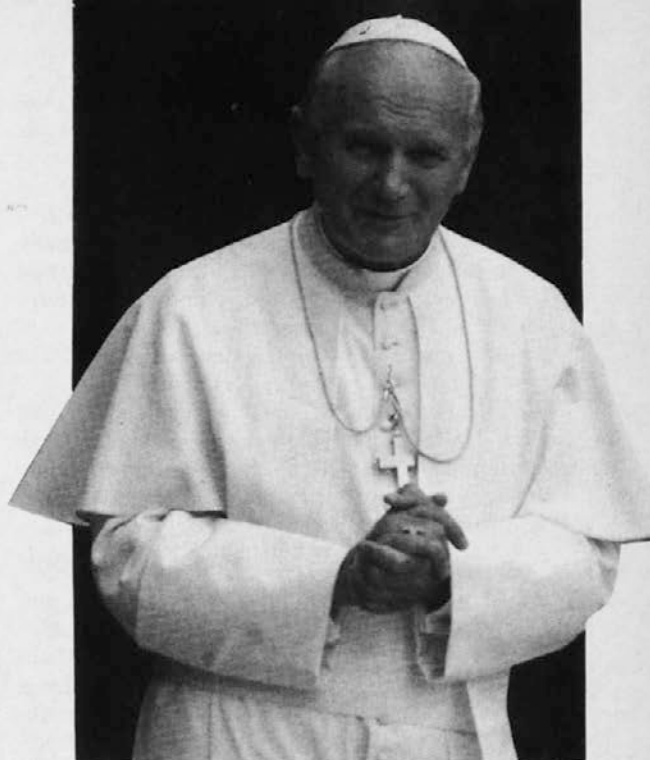
KATERI človek dobre volje si ne želi miru, se udoma sprašuje papež. Mir je splošno priznana vrednota, za katero se je treba prizadevati in jo braniti. Čeprav se je zmanjšala nevarnost vojne med ideološko nasprotnima stranema, se nadaljujejo lokalni spopadi na različnih koncih sveta. Pred očmi vsega sveta divja vojna v Bosni in Hercegovini. Vsak dan zahteva nove žrtve zlasti med civilnim prebivalstvom in povzroča velikansko škodo. Z ničimer ni mogoče ustaviti nasilja: ne s stalnim prizadevanjem za doseg premirja, ne s humanitarno pomočjo mednarodnih organizacij, ne s prošnjami za mir, ki se dvigajo iz porušenih mest in vasi. Nad klici k miru prevladuje kruta logika vojne.

Mir na svetu vedno bolj ogroža še ena stvar: vedno hujša revščina, v kateri živijo celi narodi. Razlika med bogatimi in revnimi je vedno večja tudi v razvitih deželah. Uboštvo in beda, družbene razlike, uzakonjene krivice bratomorne vojne, krivične oblasti so izzivi, pred katerimi stojijo narodi po vsem svetu.

Papež omenja, kako so na nedavni škofovski konferenci v Santo Domingu južnoameriški škofje povabili vse ljudi, naj se postavijo v bran človekovega dostojanstva, si prizadevajo za pravično razdelitev materialnih dobrin in takšno družbeno ureditev, v kateri se bodo vsi ljudje dobro počutili. Brez takšnih pogojev ni mogoče doseči trajnega miru.

VOJNA NI PRAVA IZBIRA

NA začetku leta želim povabiti vse ljudi, nadaljuje

sveti oče, k skupnemu premisleku o stvareh, povezanih z vprašanjem uboštva in miru. Huda revščina je velika grožnja za mir. Danes milijoni ljudi, zlasti otrok in žena, trpijo zaradi hude lakote, negotovosti in zapostavljenosti. Takšne razmere so žalitev človekovega dostojanstva in vzrok družbenega nezadovoljstva.

Vzrok hude revščine so tudi vojne, ki divjajo med različnimi državami ali celo znotraj ene države. Za ureditev miru je nujno potrebno spoštovati svobodo in pravico drugih ljudi in skupnosti, poudarja papež, in dodaja, da je o teh vprašanjih pisal že za svetovni dan miru leta 1981, ki je bil posvečen temi: Služiti miru pomeni spoštovati svobodo.

UBOŠTVO KOT VIR SPOPADOV

ŠTEVILO ljudi, ki danes živijo v hudi revščini, je zelo veliko, zlasti v nekaterih afriških, azijskih in južnoameriških deželah. Med njimi je zelo veliko otrok. Takšne razmere niso samo huda kršitev človekovega dostojanstva, ampak tudi velika grožnja za mir. V državah, kjer vladajo takšne razmere, so politične ureditve zelo ranljive in negotove.

Ker imajo tudi revne države pravico do razvoja, jim morajo bogate države pri tem pomagati. Rešitev ni samo v tržnem gospodarstvu, potrebna je odgovornost celotne družbe.

Vsak človek ima pravico do ureditve osebnih in družinskih potreb in udeležbe pri napredku v skupnosti, kateri pripada. Če pride do kršitve te pravice, se

Ljudje počutijo žrtve krivične ureditve, zato postanejo nasilni. To velja zlasti za mladino, ki je brez prave izobrazbe in možnosti za zaposlitev še posebej prezrta in zlorabljen.

Papež je nato naštel nekatera pereča vprašanja, s katerimi se srečujejo revne dežele: zunanja zadolženost je postala tako težko breme, da ga mnoge države ne morejo več prenašati, zato je potrebno na novo presoditi pogoje za njihovo vračanje.

Mamila so drugo takšno nerešeno vprašanje, zlasti še, ker so povezana z nasiljem in hudodelstvom.

Ekonomski stiska sili reveže k izseljevanju v bolj bogate dežele, v katerih zaradi tega prihaja do hudih mednarodnih in rasnih nemirov. Rešitev je potrebno iskati v novih oblikah solidarnosti, ki bodo podprle napredek v deželah, odkoder prihajajo priseljenci.

UBOŠTVO KOT POSLEDICA SPOPADOV

HUDI vojaški spopadi, etnično, rodovno in rasno nasilje so v zadnjem času na vseh kontinentih terjali veliko človeških življenj, razdelili narode, ki so včasih skupaj živeli v miru in povzročili veliko medsebojnega sovraštva. Zatekanje k nasilju ne povečuje samo obstoječih napetosti, temveč povzroča tudi nove. Z vojno ni mogoče rešiti ničesar, le težave so še veliko hujše. Sadovi takšnega početja so trpljenje in smrt nedolžnih ljudi, uničenje medčloveških odnosov in nepopravljiva škoda na materialni in kulturni dediščini. Vojna trpljenje revežev samo še poveča in z uničevanjem domov in drugega imetja povzroča novo. Mladi ljudje v takšnih razmerah ne vidijo več nobene prihodnosti, zato se pogosto iz žrtev spremenijo v nosilce novih spopadov. Žene in otroci, stari in bolni so prisiljeni zapustiti svoje domove ter se brez vsega zateči v druge države.

Čeprav si mednarodne humanitarne organizacije zelo prizadevajo, da bi pomagale takšnim žrtvam nasilja, čutim dolžnost, nadaljuje papež, da povabim vse ljudi dobre volje, naj zanje storijo še več.

Po tolikih nesmiselnih vojnah je potrebno enkrat za vselej spoznati, da vojna nikoli ne koristi človeški skupnosti. Nasilje ruši in ne gradi. Rane, ki jih povzroči vojna, krvavijo dolgo časa. S spopadi se položaj revnih samo slabša, nastajajo nove oblike revščine.

V razvitih industrijskih državah se ljudje neustavljivo bojujejo za čim večje imetje materialnih dobrin. Prepada med bogatimi in revnimi je vedno večji. V iskanju lastnih dobrin človek postane slep za potrebe drugih. Če hočemo doseči družbeno, kulturno, duhovno in gmotno blaginjo vseh ljudi, je neobhodno potrebno zavezati prekomerno porabo zemeljskih dobrin in se odpovedati umetnim potrebam. Zmernost in skromnost morata postati merilo našega vsakdanjega življenja.

K takšnemu ravnanju vabi vernike tudi evangelij: "Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer jih uničujeta molj in rja in kjer tatovi spodkopavajo zidove in krajejo: nabirajte pa si zaklade v nebesih" (Mt 6, 19-20).

Evangeljsko uboštvo je drugačno od ekonomskega ali družbenega, Je svobodna človekova odločitev za Jezusovo opozorilo: "Tako torej nobeden izmed vas, ki se ne odpove vsemu, kar ima, ne more biti moj učenec" (Lk 14, 33). Evangeljsko uboštvo je vir miru. Z njegovo pomočjo človek lahko vzpostavi pravi odnos do Boga, do drugih in do stvarstva. V tej luči tudi materialne dobrine dobijo pravo mesto: božji dar, namenjen za blaginjo vseh ljudi. Nebeški Učenik nas je s svojo besedo in s svojim življenjem poučil o značilnostih takšnega uboštva. Čeprav je bil "božje narave, se ni ljubosumno oklepal svoje enakosti z Bogom" (Flp 2, 6). Rojen je bil v revščini, kot otrok je bil s starši v begunstvu, živel je tako, da ni imel ničesar, "kamor bi glavo naslonil" (Mt 8, 20). O njem so govorili, da je "požrešnež in pijanec, prijatelj cestinarjev in grešnikov" (Mt 11, 19). Na koncu ga je čakala smrt med razbojnikoma.

Kristusov zgled in njegova beseda sta merilo tudi za kristjane. Vemo, da nas bo ob poslednji sodbi vprašal po naši ljubezni do bratov. Tedaj bodo mnogi odkrili, da so v njih srečali Kristusa, ne da bi ga prej izrecno poznali.

Papež končuje svojo poslanico z željo, da bi se bogati in revni medsebojno priznali za brate in sestre ter medsebojno delili to, kar imajo. Saj so sinovi in hčere enega Boga, ki ljubi vse, ki vsem želi dobro in ki vsem poklanja dar miru.

Kako je z našo (ne)kulturo?

MED prazniki, ki jih bomo letos Slovenci na novo uradno praznovali, je tudi slovenski kulturni praznik, 8. FEBRUAR – PREŠERNOV DAN. Premalo poznam tuje koledarje, zato ne vem, če ima še kak naroden podoben praznik. Vsekakor se mi zdi to precej obvezujoč dan. Imeti praznik namreč ne pomeni imeti rdeče obarvan dan v koledarju. Tudi to, da smo tisti dan prosti službe in šole, še ne naredi praznika. Niti več ali manj posrečene proslave ne bodo dovolj! Osmemu februarju moramo dati vsebino in vrednost mi sami, in sicer tako, da se pošteno vprašamo: Kako je z našo, mojo (ne)kulturo?

Kultura je poleg svobode največje narodovo bogastvo. To je tista nevidna sila, ki ga obdrži pri življenju tudi v preizkušnjah in stiskah. Kultura je skupek moralnih vrednot, bogastvo duha, ki ga je narodu uspelo ohraniti od prednikov, in vse tisto, kar z ljubeznijo ustvarjajo njegovi najbolj zvesti sinovi v sedanjosti. To je moč pristnih medsebojnih stikov in način, kako se drug do drugega obnašamo. V bolečem trenutku, ko zver nacionalnega sovraštva, takih in drugačnih nestrpnosti, neusmiljeno mori na tleh nekdanje Jugoslavije, ko znova dviga glavo po Evropi in – žal – celo v naši mladi državi, bi se bilo vredno vprašati tudi, kako je s kulturo odnosov do drugih narodov, druge vere, druge barve kože, drugače mislečih in čutečih...

Za vedno manjše kulturne apetite in za površno in lenobno ravnanje s kulturnimi dobrinami radi iščemo krivdo v preteklem režimu, v vdoru negativnega z vzhoda ali zahoda, vedno v nečem, kar je zunaj nas. Vsaj tokrat pa si globoko izprašajmo vest: Kako govorim, kako se obnašam, sem vreden dedič tistih, ki so izgoreli v prizadevanju za ohranitev, čistost in lepoto našega jezika?

Prav jezik se mi zdi največja kulturna dobrina nekega naroda. Roko na srce! Z njim včasih ravnamo prav mačehovsko. Tako radi obupujemo nad nemogočim govorjenjem mladih. Mimogrede pa spregledamo

obupno praznino pogovorov ali celo javnih govorov starejših. Saj ne, da bi od vsakega, ki javno govori, že pričakovali prefinjeno retoriko starih Rimljanov! Hudo pa je, če se včasih tisti, ki jih poslušajo največ ljudi, spustijo – ne samo pod kritično raven dobrega jezika, temveč tudi pod raven preproste kulture in človeške olike.

Živimo v dobi računalništva. Veliko vrednost dobivajo hitro dosegljive in natančne informacije, shranjene v to čudo moderne dobe. Znati ravnati z računalnikom je nujna jutrišnjega dne za vsakega, ki bo hotel uspešno delati. To pa nikakor ne sme voditi v osiromašenje jezika, razvrednotenje žive komunikacije, predvsem pogovora, branja in dopisovanja. Prav v dopisovanju smo včasih čiste lenobe. Kako zapeljivo je, ob prazniku voščiti kar po telefonu, ali se kvečjemu podpisati pod že natiskano voščilo na čestitki. Pa je tako lepo dobiti pravo pismo! Še in še ga prebiraš in včasih ti še čez dolga leta daruje svežino spomina in delček bližine drage osebe. So pač stvari, ki jih zate ne more narediti niti najboljši računalnik. Vsaj upajmo, da polagoma ne bo komu prišlo na misel, kako bi tudi molitev posneli na disketo in jo ob primernem času "servirali" ljubemu Bogu!

Kulturna ponudba – če rečemo v tržnem jeziku – je velika. Naše želje pa žal vse skromnejše. Po zaslugi odličnih prevajalcev, na katere smo upravičeno ponosni, je naše okno v knjižni svet široko odprto. Žal pa se prav na območju duhovne in psihološke literature včasih čudno obnašamo. Željno hlastamo po tujem, ne opazimo pa boljšega, pristnejšega in preverjeno domačega. Podobni smo gospodinji, ki ima doma dober

kos govedine in venec zdrave čebule, pa gre v trgovino kupit instant mesno omako. Prav zanimivo je, kako predvsem mladi radi segajo po uspešnicah, ki obljublajo hitre in poceni rešitve v vsaki krizi, ko jih pa spomniš na odlična domača strokovnjaka, kakor sta npr. Trstenjak ali Ramovš, te le čudno pogledajo. Žal tudi tu vse preveč nasedamo reklami, in pri tem spregledamo domače zaklade.

Ob praznikih si radi voščimo. Zakaj si ne bi voščili tudi ob slovenskem dnevu kulture? Torej srečno, Slovenci! V odkrivanju vsakršne lepote, v ohranjanju in negovanju našega jezika, v spoštovanju in čudenju vsemu, kar je osvetljeno od božjega duha, kar je polnokrvno, neizumetničeno in pošteno! Srečno, pri ohranjanju stare in oživljanju nove, sončne in zdrave kulture slovenskega naroda!

JOŽICA PIZZONI
/ V "Družini" /

Prvo srečanje

KO sem bil osem let star, se je zgodilo tole, kar imenujem svoje "prvo srečanje z božjo Previdnostjo"

Bilo je o pustu. Moja mati, kadar nisem imel šole, me je jemala s seboj k pridigam, ki jih je zjutraj v cerkvi sv. Klare imel p. Malavear. Zvečer pa, če je bilo le mogoče, sem se oprijel svojega očeta, da sem z njim in s svojimi starejšimi brati hodil k pridigam p. Moroja v cerkvi Učlovečenja. Iz pridig enega in drugega sem si nekaj zapomnil, pa vse skupaj pomešal, iz tega pa takole sklepal: Vse, kar kdo prosi, prejme; in kdor z zaupanjem in brez omahovanja prosi, lahko reče gori, naj gre od enega kraja na drugi, pa bo prav gotovo šla. Da so milodari Bogu zelo prijetni, če jih damo ubožcu, kakor bi jih dali Bogu; in da tistemu, ki je milodar dal ubožcu ter z zaupanjem prosi (tukaj se mi je štre-na zmešala), Bog stokrat povrne in mu povrhu da še večno življenje. Iz tega sem potem sklepal: če bom iz ljubezni do Boga kakemu revežu dal 5 centavov in z vero molil, mi bo Bog moral vrniti 5 pezov – večno življenje mi je namreč takrat delalo manj skrbi.

Svojo teorijo sem takoj preskusil v praksi ter v svoji nedolžnosti bil prepričan, da me Bog mora uslišati. Dal sem torej nekemu beraču 5 centavov, kakor bi jih Bogu dal. Nato pa sem takoj začel vztrajno moliti, naj Bog svojo obljubo izpolni. Nisem pa maral, da bi Bog vse to sam opravil, ampak sem mu hotel takole pomagati:

V pritličju naše hiše je bila štacuna, ki smo jo imenovali "Providencia" – "Previdnost". Bila je last imenitne gospe done Manolita. Med drugim je prodajala tudi srečke za loterijo, ki jih je imela navezane na vr-

vici, katera je bila razpeta od enega konca izložbe do drugega. Ko sem nekega jutra v šolo grede šel mimo in videl srečke, mi je prišla tale misel: Bog mi mora preskrbeti 5 pezov za tistih 5 centavov, ki sem jih dal revežu. Če tofej – tako sem si mislil – kupim del srečke za prvo žrebanje, mi bo tako Bog dal 5 pezov, ki mi jih je obljubil dati; zakaj 5 pezov je stokrat več kot 5 centavov, katere sem bil dal revežu. Vstopim torej in si kupim srečko.

Pride dan žrebanja v loteriji, uspeh pa sem mogel šele drugi dan zvedeti. Skrbno sem pregledal vse številke – svoje nisem našel. Nič nisem zadel, niti kake številke blizu ne . . .

Ta neuspeh mi ni vzel poguma. zakaj mislil sem si, da je tisto, kar je Bog obljubil, bilo mišljeno stokratno, ne pa ravno zadetek v loteriji. Strgal sem srečko, šel domov, poln zaupanja, ne da bi dvomil, da bo Bog svojo obljubo izpolnil.

Svcje knjige sem odložil na posteljo, ko zaslišim svojo mamo, ki me je poklicala:

"Brž pridi, da boš pozdravil svojega strička Filipa!" Že dolgo nisem videl tega svojega strica, ki me je vedno imel zelo rad. Vstopim v sobo in ga pozdravim. Po nekaj vprašanjih seže z roko v žep, potegne bankovec za 5 pezov in mi ga da . . .

Kolikor se še spominjam, se nisem prav nič začudil. Saj se mi je zdelo le prav, da Bog svojo obljubo izpolni, čeprav sem si jo po svoje razlagal.

Dolgo sem hranil tisti bankovec, ki sem ga imel rad, ne da bi bil vedel, zakaj. Morda zato, ker me je spominjal na moje prvo srečanje z božjo Previdnostjo.

C.M. DeHeredia (Vir največje sile)

Stalinistična revolucija v Sloveniji nam je poklonila dolgo vrsto mučencev. Čas bo pokazal, ktere izmed njih bo Cerkev postavila na svetilnik za zgled vernikom. Nedavno je bil storjen prvi korak za svetniški proces Lojzeta Grozdeta, študenta kristalnega značaja in pesnika, ki je bil mučen in umorjen zaradi svoje globoke predanosti Kristusu.

LOJZE GROZDE

GLOBOKA VERA

V sonetu "Življenja boj" beremo tele Lojzetove misli: "Divjaj, življenje, jaz se ne podam, ne klone mi pred tabo moč duha, za temelj samega Boga imam."

Gimnazijec Grozde je v šestem razredu zapisal: "Ko bi mogel poklekniti pred Bogom s tisto vero, ki je ne motijo problemi; z iskrenim srcem, ki ga ne vznemirjajo madeži; z ljubeznijo, ki se do konca daruje; z zaupanjem, ki se preda ljubljenu bitju v varstvo — potem bi kljub zunanjim viharjem občutil mir, ki ga je božji Sin prinesel. Potem bi se ne bal ničesar, niti smrti!"

Zdi se, da dvomov Lojze ni imel, ker je veliko molil in resno študiral verska in druga življenjska vprašanja. Dvomil ni zato, ker je živel po veri in iz vere. Ni mu bilo treba iskati razloge, ki naj bi opravičevali slabo življenje in pomirjali nemirno vešt.

Rad je stopil v kapelo; da je na klečalniku pogreznil glavo v dlani in se pogovoril s Kristusom. Prosil je vztrajnosti za višine krepostnega življenja, kamor ga je vabil evangelijski idealizem:

"Vseokrog je noč,
v meni pa gori;
mene pa hrabri
iz nebes pomoč."

Prelestni biser Grozdetove vere je naslednja misel:

"Sem mislil, da sem sam
sredi teh valov,
na sredi teh vrtov
in nisem vedel kam.
In vendar, Ti si bil,
mogočni moj Gospod,
z menoj prav vsepovsod,
kjer jaz sem boje bil."

Podal si mi roko,
me dvignil iz nizkosti,
pokazal pot h kreposti,
pokazal pot v nebo."

APOSTOLSKA MOLITEV IN ŽRTEV

MOČ vere je iz milosti. Trdna vera temelji na molitvenosti. Molitev dosega božjo bit in ne grabi za videzi v nič. Molivcu daje Bog stanovitnost.

Grozdetov zgled in misli iz dnevnika pričajo, da je Lojze pričakoval uspeha od molitve, predvsem od božje milosti, ne pa od lastnih sposobnosti in dejavnosti. Kdor pridobiva za Boga, mora biti poln božjega življenja. Lojze se je z molitvijo pripravljaval na apostolat med sošolci, da bi jih obvaroval slabih vplivov. Obiske Najsvetejšemu je posvetil apostolskemu delu.

Kristus nas je odrešil z molitvijo in trpljenjem, s križem in žrtvijo. Za njegove sodelavce ni drugačne metode ali poti.

Lojzetov notes nam zaupa med drugim tudi to: "Z žrtvami se pridobivajo duše za Kristusa. Vsak dan bom naredil vsaj eno žrtev. O tem si bom zvečer izprašal vest. Za Kristusa se je vredno žrtvovati.

Naj razžari se kres vrh goré,
da bo vsa srca zajelo,
zate jih vnelo,
da vse bo slavilo Tvoje ime."

Žrtve in odpovedi, bolečine in premagovanja je Lojze polagal na oltar pred evharističnega Zveličarja: za sosolce, ki so v nevarnosti, da ne bi zašli; za dijake, da bi bili zvesti Kristusu in njegovi Cerkvi, zunaj ktere ni zveličanja.

Ob priložnosti je razkril tiho skrivnost: "Naj bo ta žrtev za blagoslov načrta. V mislih imam fanta, ki je v veliki nevarnosti. Pripravljeni moramo biti na žrtve, na mučeništvo in smrt!"

Energija, da bo kot laiški apostol vplival na dijake z

zgleodom, je Lojzeta dvigala, da je bil vedno bolj Kristusov.

APOSTOLAT LAIKOV

NA prvo stran zvezka, kamor si je zapisoval sklepe duhovnih vaj, je Lojze postavil te besede: "Apostol je tisti, ki oznanja evangelij z vsem življenjem, da je njegova navzočnost kakor blagodejna Kristusova bližina."

Kot urednik glasila "Izvir" je zapisal Grozde ob prazniku Kristusa Kralja: "Mladi večinoma brezbrizno gledamo, kako se širi nevera. Čas je, da se dvignemo iz brezdolja. Pojdimo na delo. Zmaga je naša, ker z nami je Bog. Ne skrivajmo se. Smo katoliška mladina. Hočemo povsod Boga. Fantje, hočemo Boga v naši lepi Sloveniji. Velike naloge so pred nami. Apostolat laikov bo to zmož. Delavec med delavci, dijak med dijaki. Delati moramo za notranjo prenovitev, moliti in se žrtvovati. Nekateri veliko govorijo o domovini, ne naredijo pa nič. Besede brez dejanj nič ne koristijo. Resničen apostolat laikov je v požrtvovalnosti, v žrtvi in prijaznem pogovoru, ko gre beseda od srca do srca..."

EVHARISTIČNO ŽIVLJENJE

MOČ, da je Grozde previharil mladostno obdobje kot zmagovalc in Gospodov sodelavec, je prejemal v evharistiji. Maša z obhajilom je bila žarišče Lojzetove duhovnosti. V programu, ki ga je pripravil v duhovnih vajah od 24. do 28. julija 1942 ima zapisano vezilo: "Sveta evharistija je sonce mojega življenja." Da je vredno prejemal obhajilo vsak dan, je prihajal k spovedi vsakih štirinajst dni. Poleg svetega pisma je imel najrajši "Hojo za Kristusom". Dan za dnem jo je prebiral in študiral. Zato je Lojze vedel, da apostolat korenini v tabernaklju in vodi k njemu. Ker je živel iz evharistije, je bilo njegovo mišljenje in delovanje nadnaravno usmerjeno. Brez božje milosti ni mogoče pridobivati za Kristusa.

Lojzetov sošolec pričuje: "Grozde, ki je prejemal obhajilo vsak dan, je s svojim zgledom vplival na druge. Mlajši fantje so povedali, da so začeli redno prihajati k obhajilu ob Grozdetovem zgledu. Tako so prejemali moč, ki jo v mladostnih bojih daje pogosto obhajilo."

LJUBEZEN DO MARIJE

Z ljubeznijo do evharistije je Grozde povezoval priscočno pobožnost do brezmadežne Marije. Ko je šel v nedeljah popoldne na obisk k teti Ivanki, je z njo zavil k Mariji Pomočnici na Rakovnik. Sleherni dan je molil k Brezmadežnemu Srcu: "Marija, ti si moja mati, jaz tvoj otrok."

Presrečen je bil, ko je škof jeseni 1942 vabil k zadoščevanju Marijinemu brezmadežnemu Srcu. "Biti mo-

ramo apostoli češčenja Marijinega Srca, da se ji bo posvetilo slovensko ljudstvo. Z Marijino pomočjo bomo oblikovali v sebi novega človeka po vzoru Marijinega prečistega Srca, ki je popolna podoba Jezusovega Srca. Svet potrebuje evharistične in marijanske svetnike..." Tako je Grozde govoril na marijanski akademiji.

MUČENIŠKA SMRT

NA novega leta dan 1943 je v Stični opravil spravno pobožnost prvega petka. Njegova napotnica v večnost. Iz Stične se je peljal z vlakom do Trebnjega, kjer je prisedel na voz, ki je bil namenjen proti Mirni. Tamkaj so voz obstopili partizani in Lojzeta odpeljali. Pri Vidmarju so ga topli in zaslíševali. Pri njem so dobili latinski misal, Hojo za Kristusom in podobice fatimske Marije, s katerimi je med rojaki hotel priporočiti pobožnost prvih sobot. Zvečer so vabili na "igro" v Sokolski dom, kjer so Lojzeta Grozdetu strahotno mučili, nato pa odvedli v gozd. Tam je prejel smrtni udarec. Glavni morilec je štiri leta kasneje na dan prvega januarja naredil samomor v Novem mestu.

...Tvoj grob, dragi Lojze, je kakor zarja vstajenja. Pričuje po odpuščanju. Pri Bogu zmaguje življenje, ki zori iz bolečine in žrtve. Pridobivaj za Kristusa z mučeniškim pričevanjem. Posreduj za nas in za tiste, ki so te mučili zaradi vere. Prosi Gospoda, naj ga spoznajo.

...Priporočajmo se Lojzetu Grozdetu in molimo za priznanje njegovega mučeništva. Bog naj blagoslavlja naše delo in molitev po brezmadežni Pomočnici, Kraljici mučencev in apostolov!

MOLITEV ZA PRIZNANJE MUČENIŠTVA:

Troedini Bog!

Na priprošnjo Brezmadežne
proslavi svojega služabnika Lojzeta Grozdetu,
da ga bomo smeli častiti kot mučenca vere,
in bomo tudi mi živeli s Kristusom
ter svoje misli, želje in dejanja
usmerjali vedno tebi v slavo,
bratom v dobro in sebi v odrešenje. Amen.

Izdala Postulatura Lojzeta Grozdetu

Dragi rojaki – Slovinci kremeniti!

Dobronamerno
pismo vsem

ŽIVIM na tromeji Viktorije, N.S.W. in Južne Avstralije že skoraj trindvajset let, da, pol mojega življenja. Moja življenjska zgodba je podobna zgodbi vašega življenja, zato mislim, da se razumemo.

Usoda ali ljubezen me je izvabila izpod nežnih doljenjskih gričkov, izpod mogočnega triglavskega raja in me zapeljala na konec sveta, v avstralsko puščavo. Pet dolgih let nisem izven svojega doma srečala ter se pogovarjala z nobenim rojakom, od drugih, ki sem jih spoznala, pa nobeden ni vedel, kje je moja domovina Slovenija. Ko so se vse moje solze posušile, in je po Prešernu "koža čez in čez podplat postala", sem odprla oči in srce. Tedaj sem vse gledala v svetlejši luči. Videla sem Aborigene, Hrvate, Grke, Turke, Angleže, Italijane, Irce, Indijce in Irance ter Izraelce . . . in še mnogo več. Moji mnogonarodnosti sosedje so mi postali cenjeni, pobrateni življenjski prijatelji. Našla sem tla pod nogami: ostala sem zavedna Slovenka ter postala tudi ponosna Avstralka. Ukvarjati sem se začela s problemi družbe in pri tem so moji osebni problemi postali malenkostni. Uživala sem ob spoznavanju in izkušnjah ter si tako lepšala življenje. Slovenska zavest in spomini na topli dom ter družino so me krepili in mi grelj srce. Moj dom je postal in je še odprt za vsakega Slovenca, saj v vsakem rojaku vidim brata in sestro, ne le so-narodnjaka.

. . . In nato se je rodila SLOVENSKA POMLAD!

Mnogi smo iz ljubezni in v skrbi za Slovenijo potisnili vse svoje osebne življenjske zadeve začasno na stran in podprli mater-domovino v njenih porodnih bolečinah. Toda vsi niso bili enako prepričani, da je združena slovenska moč bila nujno potrebna, nekateri so celo nezaupljivo stali ob strani, mogoče niti ne vedno po svoji krivdi. Slovenskim narodnim svetom ni uspelo pridružiti delu za samostojnost Slovenije predstavnike slovenskih krajevnih organizacij, ki so se izgovarjali, da "društvena pravila ne dovoljujejo političnega delovanja". . . V nekakšni trmi niso hoteli videti znamenja časa, in morda se še ne zavedajo pomembnosti, ki jim je bila zaupana od članov društva, ko so bili izvoljeni v vodstvo. Naše veselje in ponos se je tako že pri delu za novo državo Slovenijo in tudi po njenem rojstvu začelo kaliti. Na žalost se očitanja, zamere in tudi obrekovanja še kar nadaljujejo.

Ker živim na prepihu treh držav, slišim marsikaj in vsak ima svoj prav. (Tako gotovo tudi jaz, ko to pišem!) Pišem pa zato, ker me resno skrbi, kako dolgo se bodo te nečiste slovenske "vrline" še nadaljevale? Izgleda, da dosnemamo to, kar se godi doma. Smo razočarani, jezni, užaljeni, zaprti vase, za vse so krivi samo drugi, vsi so važni, hudobni, sebični in krivični, pa še kaj drugega . . .

"Hm pa še ta nova, ne-demokratska slovenska vlada! Kakšna prevara, kakšna zarota! . . . Kaj morejo volitve vse to popraviti in prinesiti kaj boljsega? . . ." so mnogi obupavali ob lanskih nenadnih spremembah.

Obiskali so nas slovenski politiki, pa smo šli potem še bolj narazen. Še celo tisti, ki smo prej ljubili celotno Slovenijo s preostalimi komunisti vred, smo se sedaj uvrstili. Meni so postali izredno všeč Slovenski krščanski demokrati, pa ne vem točno zakaj. Mogoče zaradi njihovega sijajnega predsednika, ali ker sva oba rasla v podobnem vzdušju: bili smo "zaznamovani", ker smo bili pač "otroci staršev nazadnjaških nazorov in protidržavnih elementov". . .

Mene vse to ni ravno motilo doma, ker sem imela bogato družinsko, kulturno in versko življenje, težko poljsko delo pa tudi ni nikomur škodilo. Vse to sem sproti odpustila ('v zavesti, da to ni delala domovina, ampak režim), nemogoče pa je pozabiti. Za svojo trdo vero sem poleg staršem, ki so mi bili vedno življenjski vzor, hvaležna tudi telovadnemu učitelju v osnovni šoli: bolj ko se je norčeval iz vere, rajši sem hodila v cerkev.

Danes pa imamo vso svobodo in vsega dovolj, pa nam je preostalo le se godrnjanje. Toda verjemite mi, da mi tudi to že preseda – in kakor meni, tudi že vam vsem, kajne? Ali ne bi mogli vsi skupaj odločno narediti nekaj pozitivnega za našo novo domovino? Kaj pa, če bi ustanovili društvo SLOVENSKA POMLAD?

Vsako društvo naj bi imelo pravilnik, zato tudi naša SLOVENSKA POMLAD ne more biti brez njih. Predlagam naslednja pravila:

POTRUDIL SE BOM . . .

. . . da spoštujem vsakega so-Slovenca, kakor tudi ljudi drugih narodnosti, kot svojega brata in sestro;

. . . da ponudim roko v spravo vsakemu Slovincu, ki sem mu kaj žalega rekel ali storil;

. . . da odpustim vsakemu Slovincu, mi je meni kaj žalega rekel ali storil;

... da se bom vselej potrudil za prijetno vzdušje v družbi Slovencev in da vedno sodelujem pozitivno za vso slovensko skupnost.

Vsi avstralski Slovenci naj bi postali člani tega namišljenega narodnega društva brez članskega imenika in brez predpisane članarine. Posebno kličem rojake na vodilnih mestih društev in organizacij, naj sodelujejo pozitivno za celotno slovensko skupnost, složno drug z drugim. Če se jim zdi to nemogoče, naj dobronamerno odstopijo in prepustijo vodilna mesta Slovincem, ki imajo v skupnosti spoštovanje in zaupanje, v srcu pa dovolj dobre volje in nesebične narodne zavesti. Vsa društva in organizacije naj bi si izbrale

predstavnike, ki se "znajo" pogovarjati z vsakim človekom in iz vseh različnih vrst. Idealno naj bi bili nepristranski in strpljivi ter bi imeli vse druge potrebne lastnosti, ki bi pomagale združiti avstralsko vseslovensko skupnost ter bi zastopali SLOVENSKO POMLAD. To simbolično društvo naj bi v bodoče povezovalo na vseh področjih, zlasti pa na kulturnem, vsa naša društva, vse klube, vse organizacije ter tudi naša verska središča in Slovenske radijske sporede po širni Avstraliji. Članska izkaznica je narodna zavest in dobra volja, članska diploma pa bo – mirna vest.

SLOVENCIM KREMENTI!
– BODIMO TUDI PLEMENITI!

JOŽICA GERDEN

Opomba urednika: To pismo (za tisk je malenkost spremenjeno) je Jožica poslala raznim voditeljem naših organizacij. Koliko je bilo odziva in kakšen je bil, mi ni znano. Meni ga je poslala s pripombo, da ga najbrž ne bom objavil, ker bo vzdignil preveč prahu. Zakaj ne? Kdo bi zameril njenim iskreno mišljenim besedam, razen če je neotesanec in samoljubnež? Poznam Jožico že vrsto let kot Slovenko polno idealizma, ki želi vsem samo dobro in jo naša razkosanost boli. Povedal pa sem ji pred pripravo pisma za tisk, naj pozabi na kako novo udruženje SLOVENSKA POMLAD s člani in članarino. Simbolična povezava iskrenih Slovencev pod tem imenom je edino, kar lahko pričakuje, in v tem, se mi zdi, je na neprisiljen način udarila v živo. Morda bo kdo le uvidel, kaj je s SLOVENSKO POMLADJO hotela.

Njeno pismo pa je le imelo odmev. Saj bi drugače Jožica ne bila povabljena na zborovanje nekaterih predstavnikov naših društev 6. in 7. februarja v Geelongu, Vic., z vabljivim naslovom POT K ENOTNOSTI in pod okriljem Sveta slovenskih organizacij Viktorije. Morda nam bo Jožica prihodnjič o tem napisala kaj svojih vtisov.

PREŠERNOVA
rojstna hiša
v Vrbi
na Gorenjskem

Kropilček

EMILIJAN
CEVC
/Preproste
stvari/

NAJPONIŽNEJŠA, najnezatnejša stvar v hiši je kropilček. Oko ga komaj opazi, toda srce ga najde ob sleherni uri, celo v največji temi, zakaj sluti ga.

Visi na ozkem pasu stene med vrati in omaro, majhen in nebogljjen, s svojim belozlatim angelčkom, ki drži v rokah za otroško pest veliko školjko. Ves dan visi v tem olivnem somraku, tih in osamljen, kakor molitev pozabljene duše. Pa bi vendarle pogrešali nekaj velikega, če bi ga ne bilo.

V njem je voda. Voda iz naših studencev, iz nedrij gora, ki se je svetla in lepa zableščala v mrzli dan svetih Treh kraljev, ko jo je cerkovnik zajel in napolnil z njo veliko kad za cerkvenimi vrati. Sol jo je požlahtnila in duhovnikov blagoslov jo je očistil prekletstva:

„ . . . tebe, Gospod, ki sovražne krivice mogočno streš, trepetaje in ponižno prosimo in rotimo: Ozri se milostno na to svojo tvar soli in vode, povelčaj jo blagodejno in posveti z roso svoje dobrote, da se povsod, kjer bodo z njo kropili, na klicanje tvojega svetega imena odvrne vsaka sovražnost nečistega duha in daleč prežene strah pred strupeno kačo . . . ”

Vsi naši vodnjaki in studenci in štirinajstvirni vrelec reke so posvečeni v tej vodi.

KO sem bil še majhen, me je oče vsak večer pokrižal, ko sem legel spat – še čutim hlad njegovih, v blagoslovljeno vodo pomočenih prstov na čelu. In vsakokrat, ko sem odhajal od doma ali ko sem se vračal, me je pokrižal . . . Tako lepe so bile takrat njegove oči. Tedaj sem z vsem otroškim srcem veroval v božjo milost in voda v kropilčku mi je bila sveta.

Nekoč, ko sem bil še zelo majhen in dober, sva šla z očetom v skozi gozd. Prejšnji dan je deževalo. V rebri, tik pod potjo, je rasel star, belkast gaber, ki je bil že ves nagnil od dolgega življenja. Tam, kjer mu je bil pred davnim časom vihar odlomil vejo, se je v debelu napravila votlinica. Ta je bila tisti dan polna vode. Bel metuljček je z razprostrtimi krili plaval v njej kakor nežen cvet.

Oče je pokazal s prstom nanjo:

“Vidiš, tudi živali imajo svoje kropilčke, ki jih sam Bog naliva in blagoslavlja . . . ” mi je rekel.

Kako lepo je bilo verjeti njegovi besedi! Vso noč sem sanjal, kako prihajajo zajci in veverice in srne in ptiči ter pomakajo noge in peruti v vodo, ki se je nabrala v votlinici trhlega gabra, ter si križajo lepe glave. Zdelo se mi je, da mora biti tako, in se nisem prav nič čudil.

Potem pa je prišel čas, ko sem se zdel sam sebi prenapolnjen z modrostjo tega sveta in nikakor nisem mogel – ali pa hotel? – razumeti, kako naj bi preprost križ izpremenil navadno vodo v studenec milosti. Tedaj je kropilček izgubil zame vso lepoto in mik. Umril je. Le na sveti večer, ko se je v meni spet prebudila borna trohica otroštva, sem še zasluhl skrivnost blagoslovljene vode. In oče je bil žalosten, ker ni svojih prstov več omočila voda blagoslova in zaznamenovala mojega čela z znamenjem križa. Nekaj mrtvega mi je ležalo v srcu, težko in brezupno, kakor strupena goba.

O, milost, zastonj podarjena!

Zdaj spet občutim vse veličastje večernega in jutranjega blagoslova, vso težo in tolažbo globoke vere, v kateri pomakajo naši ljudje razbolele prste v kropilček za vrati – resni so tedaj in njih oči iščejo poti od zemlje do Boga.

Ne vem, kaj naj bi še povedal o kropilčku! Resnično ne vem. Bog mi še ni naklonil srca svetega Frančiška, da bi mogel spoznati vso skrivnost te božje skodelice, ki nam iz nje nataka svojo milost.

Toda veliko spoštovanje občutim pred čeli ljudi, na katerih se nikdar ne posuši blagoslov posvečene vode in se jim jutro in večer vedno začenja v somračnem kotu za vrati, kjer belozlat angelček pestuje školjko s sveto vodo.

O kropilček, sladki janež naših domov! – Res, prav tak si kakor janež, ki ga mati zamesi med kruh, da budi okusu vesela iznenadenja! – Posodica olja naših duš – daj nam svoj blagoslov!

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,
Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Fax : (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 1054

KAKOR vsako leto, naj bo najprej nekaj statističnih podatkov. V letu 1992 je bilo v naši cerkvi krščenih 12 otrok. Porok je bilo 13, ena od teh poveljavljena civilna poroka. Umrlo pa je to leto med nami kar 37 rojakov, od teh 4 izven Melbourne in eden med obiskom v Sloveniji. – Obhajil je bilo v naši cerkvi razdeljenih to leto okrog 12.000. Spovedi nismo šteli, vse pa kaže, da tega koristnega zakramenta ne znamo več prav ceniti. – Obiskov bolnikov smo zabeležili okrog 80, pa jih je verjetno bilo precej več, kakor je tudi za obhajila bolnikov zabeleženo število 70 verjetno prenizko. Bolniških maziljenj je bilo 16.

Te številke so le kot ogrodje in povedo nekaj, vsega pa ne. Veliko dela in časa je skritega za njimi. Zato sva s p. Tonetom vesela, kadar nas verniki s pomočjo našemu verskemu središču razbremenite pri takih delih, ki jih lahko opravlja tudi neduhovnik. Saj včasih še za dušnopastirska dela primanjkuje časa.

+ Darovi v božičnih darilnih kuverticah so zaključeni in vpisani. Vrnilo se je 407 kuvertic s skupno vsoto 8, 616. 91 dolarjev za vzdrževanje našega verskega in kulturnega središča. Bog naj povrne vsem darovalcem!

+ V soboto 6. februarja sta versko in kulturno središče ter Slovenski narodni svet Viktorije skupno priredila v naši dvorani spomin Prešernovega dne, ki je slovenski kulturni praznik. Spored sta pripravila p. Tone in Draga Gelt. Drugi del večera pa je izpolnila veseligrava Svojejavček, s katero je gostovala igralska skupina sydneyškega verskega središča. Vsi so bili odlični pod dobro režijo Ivana Koželja, ki je obenem v vlogi hlapca Jožeta še posebej zabaval vso dvorano, da smo se nasmejali do solz. Naj se iz srca zahvalim vsem gostom za trud, da so prišli med nas. Enako vsem, ki so med nami pripomogli, da so se sydneyški gostje počutili kot doma in so bili dostojno postreženi.

+ Naslednji dan, na nedeljo 7. februarja, pa je imel

p. Tone po deseti masi v dvorani kratek kulturni spored z naslovom Valvazorjeva Slovenija in z diapozitivni. Tako smo počastili 300-letnico Valvazorjeve smrti. Sledila je še razstava ob 140-letnici Mohorjeve družbe. Na ogled so bile knjižne izdaje Celjske, Celovške in goriške veje Mohorjeve družbe. Vredno je praznovati tako visoko obletnico knjižne družbe, ki je naš narod kulturno dvignila na najvišji vrh ter med našim narodom že zdavnaj ustavila nepismenost. Doslej smo tukajšnjim rojakom posredovali celovske in goriške mohorjevke, iz svobodne demokratične Slovenije bodo zdaj med nas prihajale tudi celjske.

Omembe vredno je, četudi žal na razstavi ni bilo posebej omenjeno in razstavljeno, da je Mohorjeva družba izdala dela kar treh slovenskih frančiškanov v Avstraliji: dve knjigi pok. p. Bernarda Ambrožiča (Tonče s Sloma, 1954, in Domislice, 1955, obe pri Celovski Mohorjevi), knjigo Marijine božje poti (1971 tudi pri Celovski) p. Odila Hanjška, in mojo Tonček iz Potoka (1949, Goriška Mohorjeva).

+ Krsti so si sledili takole: Dne 17. januarja so prinesli k našemu krstnemu kamnu iz Brookfielda Eriko Evo, hčerko Jõrna Hirzingerja in Floriane r. Natlačen. – Isti dan je bil krščen tudi Steven Alexander. Oče je Valentin Obretcovič, mama pa Milica r. Dular. Družina živi v St. Albansu. – Sedmi februar je v našo krstno knjigo zabeležil ime: Amanda Maree. Z veseljem sta hčerkico sprejela Paul Raymond Tull-Boyle in Karmen r. Gril, Surrey Hills. – Dvojčka sta bila pri nas krščena na dan 14. februarja: Gabriel Philip in Kristian Russell. Družina Andreja Jelen in Alison r. Russell živi v Prestonu.

Vsem družinam z novokrščenci naše čestitke. Naj starši ne pozabijo, da so prvi učitelji – naj bodo tudi najboljši vzgojitelji. Na njih krščanskem zgledu bo otrok gradil svojo bodočnost.

+ Dne 6. januarja so melbournski dnevnik prinesli novico, da je dan prej policija streljala skozi okno in ranila taksista. Reševali so deklo, ki naj bi jo on s silo držal v stanovanju. Mož je še isti dan (5. januarja) v bolnišnici podlegel strelom. Dne 9. januarja so časopisi objavili tudi, da je bil taksist Slovenec po narodnosti, njegovo ime pa EDVARD POČIVALŠEK. Sodišče bo šele razčistilo dogodek in postavilo tudi policijo na mesto. Ubit je bil naš rojak, ki si je služil kruh z lastnim taksijem in o katerem mi je zagotovil njegov bivši delodajalec (Pietro Nido, edini, ki se je udeležil pogrebni molitev v krematoriju), da je bil priden in pošten ter nikak kriminallec. Molitve za pokojnega sem opravil v kapeli krematorija fawknereškega pokopališča, pepel pa je bil poslan sorodnikom v Slovenijo. Pokojni Edvard je bil rojen v Podčetrtku 15. avgusta 1943. V Avstralijo je emigriral leta 1970 ter 1987 po-

stal avstralski državljani. Doma ima še očeta Janeza in brata. Po pripovedovanju Pietra Nida je bil pokojni precej po svetu – v Nemčiji, Franciji, Južni Ameriki... Poročen ni bil. Med nami v Melbourne ni bil poznan. Prvič sem slišal njegovo ime, ko smo po radiotonu nabirali za pomoč Sloveniji ter je tudi on obljubil in tudi poslal svoj dar. Za zadnji božič, komaj dva tedna pred svojo življenjsko tragedijo, pa je prvič (in poslednjič) poslal naši cerkvi darilno kuvertico z darom 200 dolarjev. R.I.P.

Dne 25. januarja je v bolnišnici sv. Vincencija umrl MATIJA SKERLEP. Rojen je bil 3. januarja 1936 v Domžalah, kjer je bil pred odhodom v tujino menda tudi poročen. V Avstralijo je emigriral iz Avstrije leta 1968 in bil spočetka v Baragovem domu. Zdravje mu spodkopalo, ker ni znal prav živeti. Iz zdravstvenih razlogov je bil predčasno upokojen ter je živel v državnem stanovanju v Collingwoodu. Ker ni imel nobenih prihrankov, bi dobil "paupers funeral" in skupen grob s sebi enakimi brez imena in kdo ve kje. Zato je naše versko središče prevzelo pogreb. Molitve smo imeli v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Bros. v Flemingtonu, pokopali pa smo ga na naših skupnih grobovih keilorskega pokopališča. Podjetje Tobin Bros. je opravilo svoje usluge brezplačno, mi pa smo morali prevzeti plačilo občini Keilor za izkopavanje groba (470.- dolarjev). Lepo prosim dobra srca, da priskočijo na pomoč. Doslej smo nabrali 50 dolarjev.

Ko smo lani v februarju odprli Dom počitka, je bil eden prvih v njem FRANC KLUN. Poznala sva se od mojega prvega obiska Adelaide leta 1956, kjer je živel z ženo Mihaelo r. Petek ter svojo družino. Šest otrok je bilo, ko je ostal sam z njimi. Nato se je preselil v Naracoorte, S.A., kjer je, dokler je mogel, samostojno popravil radijske in televizijske aparate. S starostjo so prišle razne nadloge in bolezni. Prišel je v krajevni starostni dom, ko pa je v Mislih bral o našem Domu počitka, je zaprosil za sprejem. Kmalu po letošnjem božiču je resno obolel. V bolnišnici sv. Vincencija je izrazil željo, da bi šel umret "domov" in tako ga je sprejela naracoortska bolnišnica. Dober teden po vrnitvi, dne 2. februarja, je v spanju zaspal za vedno. Pokopan je bil 4. februarja na krajevnem pokopališču. – Pokojni Franc je bil rojen 17. februarja 1920 v Prigoricu, Dolenja vas pri Ribnici. Njegova mati Neža je bila iz Oražmove družine, sestra znanega ribniškega zdravnika dr. Oražma. Poročil ga je med vojno v Ljubljani p. Odilo, kot domobranec je bil tudi ranjen. Po vojni je bil v Avstriji, kjer mu je umrl prvi otrok, nato je emigriral v Avstralijo. Naj mu bo lahka avstralska zemlja!

V prejšnji številki MISLI sem na strani 253 omenil Janeza Rusa, ki je umrl že lani 13. januarja v Geelon-

gu. Klicala me je njegova soproga in povedala, da sem bil napak informiran: njegovo ime je ANDREJ RUS, Janez pa je njegov doma živeči brat. Pokojnik je bil rojen 22. marca 1933, Šenvid pri Stični. V Avstralijo je prišel 1956, po poklicu pa je bil strojni ključavničar. Poročil se je v Geelongu v Marijo Tegelj, doma s Planine pri Postojni.

Vsem pokojnim božji mir, sorodnikom tukaj in v rodni domovini pa izrekam sožalje.

+ Po vsakih počitnicah in letošnje niso izjema, je vse zaspano in dejavnost našega središča se šele počasi otaja. Spet je pričela SLOMŠKOVA ŠOLA, a vpisali so starši le sedem otrok. Kje so ostali? Še je čas tudi za vašega otroka, da se pridruži. Učiteljica Petelinova Mary bi želela imeti poln razred.

+ Tako GLASNIKOM, našemu mladinskemu zboru, kot ROŽMARINU, folklorni skupini, bo treba dati novo podobo. je ugotovil p. Tone v Oznanilih. Zahvaljujemo se Katarini Vrisk, kakor Ivanka Kropich, ki sta se vrsto let trudili z obema skupinama. V okviru Glasnikov bo morda za enkrat deloval fantovski zborček, s katerim se ukvarjata p. Tone in Lenkov Lenti. Za Rožmarin pa smo naprosili učiteljico Viki Mrak in je že skoraj obljubila, "če bodo otroci redni in poslušni". Katarina Vrisk pa zdaj pridno sodeluje pri našem cerkvenem zboru s svojim glasbenim talentom.

+ P. Tone je pričel z veroukom za prvoobhajance. Škoda, da so samo trije učenci. Če se misli še kdo pridružiti, se mora takoj; ko bo pouk enkrat v teku, ne bo nihče več sprejet.

+ Naj omenim, da ima v Avstraliji vsak duhovnik, ki je registriran, da pred državo veljavno poroča, tudi pravico podpisovati kot uradna priča podpisa na dokumentih (Statutory Declaration). Tudi v Sloveniji nam zdaj priznajo to službo, da le častni konzul Alfred Brežnik v Sydneyu naš podpis overovi. Če morate v Slovenijo poslati kak dokument, na katerem mora biti vaš podpis pred uradno pričo, sva vam s p. Tonetom na razpolago. Samo prej telefonirajte, da bo eden od naju gotovo doma.

P. BAZILIJ

Za ljubitelje slovenske glasbe in knjige
SLO — IMPEX COMPANY
25 Reserve Rd., BEAUMARIS 3193, Victoria
Uvoz audio-video kaset in knjig
založb "Mladinska knjiga", "Obzorja Maribor"
Suha roba in razni spominki
Telefon: (03)589 6094 — Fax (03)589 6085
HELENA in IVO LEBER

IZPOD TRIGLAVA

NOVA VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Slovenski parlament je 25. januarja 1993 potrdil zasedbo nove slovenske vlade, ki jo je 20. januarja predlagal dr. Janez Drnovšek v naslednji sestavi:

Dr. Janez Drnovšek, LDS, predsednik

Lojze Peterle, SKD, podpredsednik in minister za zunanje zadeve

mag. Mitja Gaspari, LDS, minister za finance

dr. Davorin Kračun, LDS, minister za ekonomske odnose in razvoj

dr. Slavko Gaber, LDS, minister za šolstvo in šport

Miha Kozinc, minister za pravosodje

Ivo Bizjak, SKD, minister za notranje zadeve

Igor Umek, SKD, minister za promet in zveze

Jože Osterc, SKD, minister za kmetijstvo in gozdarstvo

dr. Božidar Voljč, Zeleni Slovenije, minister za zdravstvo

dr. Rado Bohinc ZL (Združena lista – prenovitelji) minister za znanost in tehnologijo

Jožica Puhar, ZL, ministrica za delo, družino in socialne zadeve

Sergij Pelhan, ZL, minister za kulturo

dr. Maks Tajnikar, ZL, minister za gospodarske dejavnosti

Miha Jazbinšek, LDS, minister za okolje in prostor

Janez Janša, Social-demokratska stranka, minister za obrambo.

Na morebitno koalicijo in pristop k novi vladi namesto biti v opoziciji je namignil Lojze Peterle že med svojim obiskom v Avstraliji. Svet SKD je na seji s 26 glasovi za in petimi proti podprl vstop SKD v vlado. V skladu s sporazumom o skupnem delovanju bosta koalicijska partnerja le LDS in SKD, ostale stranke pa bodo koalicijski partner le, če se bosta s tem strinjali obe stranki. SKD so poleg važnih mest v vladi dobili tudi nekatera zelo pomembna in državnih finančnih institucijah, Ljubljanski banki, itd.

Pred sejo Sveta je vodstvo SKD pripravilo poseben pogovor o morebitni vladni koaliciji, na katerega je povabilo ugledne katoliške javne delavce, izobražence in nekatere teologe. Na tem srečanju je prevladalo mnenje, da je vstop Slovenskih krščanskih demokratov v vladno koalicijo pod navedenimi pogoji treba izpeljati.

Gotovo bo treba previdnosti. Če SKD zaupa svojemu voditelju Peterletu in njegovi zdravi razsodnosti,

potem mu smemo zaupati tudi mi. K njegovemu mestu podpredsednika vlade in zunanjega ministra mu čestitamo ter mu želimo obilo uspehov. Ker ministrstva za izseljence ni več, ima zunanje ministrstvo skrb za nas, Slovence izven matične domovine. Ena povezava več med nami in Lojzetom Peterletom.

MED EVROPSKIMI krščanskimi demokrati je Lojze Peterle dobro znan in spoštovan. Na zasedanju Evropske zveze krščanskih demokratov, 14. januarja letos v Bruslju, je bil izvoljen za enega izmed petih podpredsednikov te organizacije. Slovenskim krščanskim demokratom je bila zaupana priprava letne seje Izvršnega odbora Evropske demokratske zveze (EDU) dne 30. januarja letos. Bila je v Ljubljani z udeležbo štiridesetih evropskih politikov.

SLOVENIJO je nedavno obiskal Edward Leigh, britanski minister za industrijo in trgovino. Kot je sam povedal, je bil glavni cilj njegovega obiska, da posreduje svoje vtise o položaju v Sloveniji britanskim poslovnežem iz prvega vira. Bil je prijetno presenečen, saj se na Angleškem ne zavedajo, da je Slovenija stabilna dežela tako v gospodarskem kot v političnem smislu. Na vprašanje, kako gleda Slovenijo kot turistično deželo, je britanski minister odgovoril: "Kolikor sem imel v času svojega kratkega obiska možnost videti, sem dobil vtis, da je to čudovita dežela. Mislim, da je za turiste zelo privlačna in varna. Postaja mi celo tako všeč, da razmišljam o tem, da bi sem na počitnice pripeljal svojo družino. Vsekakor bom Slovenijo v Veliki Britaniji toplo priporočil."

LETOS so v Ljubljani Prešernov dan – narodni kulturni praznik 8. februarja – zaključili v trnovski cerkvi z mašo za Prešerna in slovenske umetnike. Vodil jo je ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar. V imenu Cerkve se je zahvalil za kulturne darove, ki jih je narod po njih prejel. Trnovski župnik Janez Pogačnik je dejal, naj bi maša ob kulturnem prazniku postala tradicionalna.

Po maši so v Finžgarjevi galeriji v trnovskem župnišču (pisatelj Finžgar je bil dolgoletni trnovski župnik) odprli razstavo sakralnih del Franceta Kralja. Kraljeva dela bodo tam na ogled do velike noči.

LETOSNJI NAGRAJENCI. Prešernovi nagradi sta prejela: pisatelj **Drago Jančar** in pa igralka **Milena Župančič**. Nagrade Prešernovega sklada pa so prejeli: oblikovalec vidnih sporočil **Edi Berk**, pisatelj in dramatik **Evald Flisar**, režiser **Janez Pipan**, izseljenski pisatelj **Zorko Simčič** iz Argentine, slikar **Andraž Šalamun** in glasbenik ter jazzovski trobentač **Petar Ugrin**. Nagrada Zorku Simčiču je dokaz integracije slovenske zdomske literature z literaturo, ki je nastala na slovenskih tleh.

NOVOPOSVEČENEGA škofa Alojza Urana so slovesno sprejeli in predstavili v ljubljanski stolnici na nedeljo 10. januarja. Vernikov je bilo toliko, da niso mogli vsi v cerkev. Novega škofa je pričakalo nad 200 duhovnikov vseh treh slovenskih škofij, zastopniki so prišli iz zamejstva in zdomstva. Po pozdravu nadškofa in metropolita dr. Alojzija Šuštarja je sledilo slovesno somaševanje, ki ga je vodil novi škof. V nagovoru je med drugim povedal: "... Ko sprejemam odgovorno službo ljubljanskega pomožnega škofa, se zavedam Jezusovih besed učencem, naj vzamejo nase njegov jarem." Ob zahvali ljubljanskemu nadškofu je dejal: "Ko sem v preteklih letih spremljal vaše garaško delo za Cerkev in slovenski narod, sem vas občudoval. Bogu hvala za takšnega pastirja! S svojim delom bom poskušal vsaj malo razbremeniti vas, pomožnega škofa Kvasa in druge škofo pri delu za Cerkev na Slovenskem in v blagor slovenskega naroda. ..."

PRIJETNO sem bil presenečen, ko sem na naslovnih strani ene letošnjih celjskih mohorjev bral pripis: **Nekatero knjige redne knjižne zbirke Mohorjeve družbe Celje so letos tiskane na reciklažnem papirju – s tem smo slovenskim gozdovom ohranili 160 dreves.** Lepo se to sliši, saj je že skrajni čas, da bolj mislimo na ohranitev naših gozdov in gozdov po vsem svetu. So del našega življenja, žal pa se tega vselej ne zavedamo.

Slovenija izdelava okrog 200.000 ton papirja na leto. S predelavo starega papirja namesto lesa se že nekaj let ukvarja papirnica Videm-Krško. Iz reciklažnega papirja so lansko leto začeli izdelovati tudi šolske zvezke in šolske knjige. Na ta način so porabili okoli 1.500 ton takega papirja, s tem pa prihranili 25.000 dreves, elektrike za 700 gospodinjstev, pa še 40.000 kubičnih metrov vode. Kaj se vse to ne sliši lepo?

SLOVENIJA je imela lani za 341 milijonov ameriških dolarjev presežka. Skupnega izvoza je dosegla v vrednosti 5.614 dolarjev, skupnega uvoza pa je imela za 5.273 dolarjev. Tako je poročal zavod za statistiko. Je pa Sloveniji se vedno lažje izvažati na manj zahtevna tržišča bivše Jugoslavije, kot na svetovna tuja, na katerih si šele utiramo pot. V presežku je bilo na tujih tržiščih ustvarjenih le 48 milijonov dolarjev, ostalo je iz nekdanjih domačih tržišč.

NEKAJURNI mirovni objekt **MIR 93** so priredili v Ilirski Bistrici. Spreveda po mestnih ulicah se je udeležil rimski vojščak, srednjeveški vitez, Črtomir, orožnik in vojak nekdanje jugoslovanske armade – pet bojevnikov. Nosili so namesto orožja simbole miru, spremljal pa jih je glasbeni voziček, posvečen miru. Spreveda se je udeležilo okrog sto ljudi, polovica od teh so bili begunci iz trnovskega centra. Po mestu so naredili krog, ki naj bi simboliziral mir na svetu, ter se pridru-

žili udeležencem manifestacije, ki so se zbrali na bistriškem Placu. Poleg domačinov so se te prireditve za mir udeležili tudi Postojnčani, Koprčani in Sežanci.

LJUBLJANA je zgradila novo stolpnico, ki je že na svoj vrh dobila smrečico, dovršitvena dela pa se še nadaljujejo. To bo World Trade Center (WTC) in je najvišja poslovna stavba v slovenski prestolici: ima 17 nadstropij in je visoka 72 metrov. V njej bo 10.418 pisarniških kvadratnih metrov površin, okrog 90 trgovin in gostinskih lokalov. Obiskovalcem bo na razpolago parkirni prostor za tisoč vozil. Na južni strani stavbe bo stal poslovni hotel z 240 sobami.

TUDI V SLOVENIJI nezaposlenost še kar raste. Samo v Podravju je skoraj 34.000 brezposelnih. Po podatkih Republiškega zavoda za zaposlovanje se je delež brezposelnih v ljubljanski regiji v letu 1993 povečal za 30,9 odstotka. Med brezposelnimi je bilo konec lanskega decembra 15.109 upravičencev do socialne pomoči za primer brezposelnosti, kar je 43,5 odstotka vseh iskalcev zaposlitve.

SPOMINSKO RAZSTAVO del arhitekta Cveta Mejca, ki je lani umrl v Queenslandu, so odprli letos 12. januarja v Malem salonu Jakopičeve galerije v Ljubljani. Bil sem prijetno presenečen, ko sem zasledil to novico v ljubljanskem Slovincu. Upam, da je lepo uspela. Tako je naš Cveto končno tudi v rodni domovini dobil priznanje kot vsestranski strokovnjak in izumitelj z umetniško dušo.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.: 359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa dela so pod garancijo!

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056
Telephone: 387 8488

Edinost, sreča, sprava

V vsakem času tako posameznik kot človeštvo v celoti išče pot do notranje ubranosti in harmonije, kjer si lahko oddahneš, se spočiješ in se počutiš varnega in sprejetega. Istočasno pa razcepljenost, razbitost in razdeljenost poganjajo svet v nasprotni smeri. Kristjani ob vsem tem ne bi smeli stati križem rok češ, kar bo pa bo. Razmišljanja, ki jih boste v tem letu prebirali na teh dveh srednjih straneh, naj bi nas spodbudila k dejavnemu oblikovanju življenja nas kot ljudi, kot kristjanov in Slovencev; to pa v smeri, ki nam jo je začrtal Kristus.

Vodilo naših razmišljanj naj bodo tele vrstice iz Prešernove Zdravljice:

*Edinost, sreča, sprava
k nam naj nazaj se vrnejo!
Otrok, kar ima Slava,
vsi naj si v roke sežejo!*

(Vrstice so v Prešernovem rokopisu v desnem kotu zgoraj, prva vrsta tudi v naslovu.)

BITI ENO

Spominjam se, ko sem bil pred leti prvič sam v tujem mestu. Srečanje s prvim rojakom je bilo osrečujoče za oba. V nekaj tednih se nas je zbralo nad deset. Razkropljeni v velikem mestu smo se povezali v zbor in pred odhodom domov zapeli v mogočni gotski katedrali množiči študentov iz celega sveta. Razšli smo se, prijateljstvo pa nas povezuje še danes.

Kaj nas je takrat združevalo? Hlad tujine, domača govornica in pesem, mladost, zavest narodne pripadnosti, želja, da bi bili skupaj . . . Do drugega nas je vodila želja po iskanju tega, kar nam je skupno. Rztresenost po tujem mestu je v nas utrdila zavest, da pripadamo drug drugemu. Doma tega ne bi občutili tako močno.

Danes smo Slovenci rztreseni po vsem svetu. Voj-

na vihra v domovini, čeprav kratka, nam je dala izkušnjo enosti, edinosti, pa čeprav le za trenutek. Enotnost, povezanost, složnost, vzajemnost, enodušnost, nerazcepljenost in nerazdeljenost – te besede vsaj približno označujejo to, kar se je takrat dogajalo v naših skupnostih.

Ustavimo se pri narodu, ki večkrat doživi razpad in je njegova zgodovina vseskozi zaznamovana s hrepenenjem po enotnosti. To so Izraelci – izvoljeno ljudstvo. Spisi prerokov na slikovit način pišejo o njihovem hrepenenju po enotnosti, zlasti v času, ko so doživljali razpad svojega kraljestva. Prerok Jeremija pripoveduje, da je Bog tisti, ki skrbi zanje in jih zbira v eno. Zbira jih kot razkropljene ovce iz vseh dežel in jih pripelje v njihovo deželo. Čeprav je v njih močna težnja po edinosti, je vendar Bog tisti, ki jo uresničuje. Oni sami so nemočni. Vzrok te nemoči pa je odmik od Boga in njegove zaveze z njimi.

Hrepenenje po enotnosti in iskanje poti do nje ne zaznamuje le izvoljeno ljudstvo, ampak še bolj novo božje ljudstvo. Prispodoba ovac in pastirja se ponovi. Evangelist Janez v desetem poglavju svojega evangelija spregovori o Jezusu kot dobrem pastirju. "Moje ovce poslušajo moj glas: poznam jih in hodijo za menoj. Dajem jim večno življenje: nikoli se ne bodo pogubile in nihče jih ne bo trgal iz moje roke. Moj Oče, ki mi jih je dal, je večji od vseh in nihče jih ne more iztrgati iz Očetove roke. Jaz in Oče sva eno" (Jn 10, 27–29). Ta enost med Očetom in Sinom postaja model za vse ljudi, "da bodo eno, kakor sva midva eno: jaz v njih in ti v meni, da bodo popolnoma eno" (Jn 17, 22–23).

Nemški teolog Joseph Ratzinger v svojem Uvodu v krščanstvo ob navedenem evangeljskem odlomku razlaga enost med Očetom in Sinom. Pravi, da je Sin ravno kot Sin povsem eno z Očetom. Ker Sin ni nič poleg Očeta, ker nima ničesar svojega, ničesar, kar bi le njemu pripadalo, zato je popolnoma enak Očetu. Iz tega izpelje tudi to, kaj pomeni biti kristjan. Biti kristjan pomeni: biti kakor Sin, postati sin, torej ne

Edinost, sreča, sprava
K nam naj nazaj se vrnemo!
Otrok, Mar ima Slava,
Vsi naj si vroče sežejo!

ostajati oprt nase in v sebi, marveč živeti popolnoma odprto v odvisnosti in predanosti Bogu in bližnjemu.

Prva skupnost kristjanov, o kateri beremo v Apostolskih delih, je bila enodušna, kakor pravi pisec te svetopisemske knjige. Bili so enodušni v mišljenju, verovanju, hotenju in ravnanju. Ta enodušnost pa ni delo njih samih, ampak posledica božjega delovanja. Po daru krsta padejo pregraje med Judi in Grki, sužnji in svobodnimi, moškimi in ženskami, saj Kristus vse združuje v eno. Ko pa kristjani začnejo zase iskati tisto, kar je od posameznika, postavljajo v ospredje to, v čemer se razlikujejo, se edinost začne krhati. To razcepljenost srečujemo skozi vso zgodovino Cerkve. Njeni začetki pa so vidni že v prvi Cerkvi. Apostol Pavel nam pripoveduje o prepirih v korintski Cerkvi. Tam so se strankarsko razdelili na tiste, ki pripadajo Pavlu, Petru ali pa Apolu. Pavel jih opomni, da vsi skupaj pripadajo Kristusu in da so krščeni v njegovo ime.

Temeljno določilo, ki gradi in ohranja edinost med kristjani, je Kristus in njegova zapoved ljubezni.

Kot kristjani smo novo božje ljudstvo, smo pa tudi Slovenci. Biti enega duha in srca je ideal vsake skupnosti, tudi narodne. Med nami pa je "korintska razde-

ljenost" več kot očitna. Edinost k nam naj nazaj se vrne! Mar zadostuje želja?

Ko prebiramo domačo literaturo, se pred nami vrstijo podobe, ki govorijo o enodušnosti. V Cankarjevi črtici Sveto obhajilo beremo: Petero nas je bilo. Sedeli smo za mizo in smo čakali. Spočetka smo se smejali in razgovarjali, nato smo igrali domino, naposled smo se naveličali in umolknili... Kadar so se zunaj oglasili koraki, smo se ozrli proti durim. Strmeli smo z velikimi očmi in odprtimi usti, sapa nam je zastajala. "Prihaja!"...

Otroci v tej Cankarjevi črtici so nestrpnost pričakovali, da se bo mati ob koncu dneva vrnila z dela in prinesla hlebec kruha. Lakota jih je povezala v eno. Podobno v Kosovelovi pesmi Starca za vasjo otroci sanjajo polno skledo krompirja v oblicah...

Ne čutimo duhovne lakote, čeprav nam že kopljejo grob in klešejo spomenik. Ostajamo zaverovani sami vase. Naše mize so obložene in to nam zadostuje. Če nam kdo prinese, še kaj, mu obljubimo svoj glas. Kdaj bomo ustali od mize in pozdravili prihajajočega rojaka z željo, da bi skupaj gradila edinost? To, kar velja za kristjana, velja tudi za Slovenca.

P. TONE

TRPLJENJE
VELIKEGA PETKA
NAS JE ZBRALO
SKUPAJ.
KDAJ BOMO
SPOSOBNI SPREJETI
VELIKONOČNO
VESELJE?

S tisočglavo množico
enega duha se je
v Ljubljani pričela
SLOVENSKA POMLAD.

SV. RAFAEL SYDNEY

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

POKOJNI – V sredo 13. januarja 1993 je v bolnišnici v Liverpoolu umrla GENOVEFA SCHIFFLER r. Smole. Rojena je bila 21. januarja 1908 v Gamelnah na Gorenjskem. Leta 1938 se je v Šmartnem pod Šmarno goro poročila z Alojzom Schifflerjem, po rodu iz Stare Oselice nad Škofjo Loko, ki je umrl leta 1984 na svojem domu v Casuli (okraj Sydneya). Genovefa je prišla v Avstralijo s hčerko Marijo v letu 1954 k možu, ki je bil tu sam že nekaj let prej. Pokojnica je bila dobra krščanska žena in mati. Kadar je le imela prevoz, je rada prišla k slovenski maši v Merrylands. Sicer pa je redno obiskovala cerkev v bližini njenega doma, ki je bila podružnica župne cerkve v Liverpoolu. Ko pa so to cerkev zaprli, je šla s sosedo k maši v Liverpool. Pred veliko nočjo in božičem je redno telefonirala k nam in zaprosila za zakrament spovedi in obhajila. Tudi zadnji božič je bilo še tako. Bila je skrbna gospodinja in je do zadnjega skrbela, da je bilo po hiši vse v redu. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v petek 15. januarja, pokopana pa je bila v Liverpoolu, kjer že devet let počiva njen mož. – Pokojnica zapušta hčerko Marijo por. Vindiš, ki živi v East Branxtonu, NSW, zeta Janeza in vnukinje Jennie, Nado in Amando ter vnuka Janeza.

V torek 9. februarja je v Prince Alfred bolnišnici, Camperdown, NSW, umrl ZDRAVKO MARCOLA, rojen 31. maja 1946 v vasi Podbela, župnija Sedlo pri Kobaridu, v družini Dominika in Gizele r. Čušin. V Avstralijo je prišel v juniju 1965. Najprej je bil zaposlen pri mestni vodni upravi, nato je delal v tovarni pohištva, najdalj pa kot gradbeni delavec. Pred osmi leti je utrpel hudo telesno poškodbo in skoraj osem let čakal na odškodnino. Zdravko si je pred nedavnim kupil stanovanje, pa je kmalu nato moral v bolnišnico, kjer se je končala njegova zemlja pot. – Pogrebno mašo smo imeli pri nas v petek 12. febru-

arja, grob pa je dobil na novem delu našega pokopališča v Rookwoodu. Tu zapušta brata Berta, ki živi v Lewishamu, brata Rajka v Sevnici, v Podbela pa sstri Marijo por. Kramar in Milenko por. Baloh.

V četrtek 18. februarja je v bolnišnici v Mt. Druitt umrl JOŽE FARKAŠ. Rojen je bil v vasi Mostje pri Lendavi dne 19. julija 1943 kot sin Mihaela in Ane r. Horvat. V Avstralijo je prišel leta 1963 ter se tri leta pozneje poročil s Heidi r. Tuš, po rodu iz Mari-bora. Najprej sta živela v Blacktownu, zadnjih 25 let pa v Mt. Druittu. Pokojni je bila zaposlen pri betoniranju. Lansko leto v maju so se pojavili prvi znaki rakove bolezni, prestal je operacijo in stanje se mu je izboljšalo, da je zopet začel delati. Letos je moral ponovno na operacijo, a bolezen je žal napredovala ter povzročila smrt. Nekaj tednov pred smrtjo je prejel sveto maziljenje in sveto popotnico. – Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v torek 23. februarja, pokopan pa je na Pinegrove pokopališču, Eastern Creek, NSW. – Pokojnik zapušta tu ženo Heidi, brata Mihaela, doma pa še mamo, brata Ivana in Lojza, sestro Marijo por. Roškar, v Kanadi pa brata Štefana.

Pokojnim večni mir, žalujočim pa sožalje!

KRSTI – Keira Francka Galbraith, Blackett, NSW. Oče Brian, mati Lydia r. Lavtar. Botra sta bila Peter Lavtar in Alicia Illarsen. – Sv. Rafael, Merrylands, 9. januarja 1993.

Nikole Kovačič, Prairiewood, NSW. Oče Jožef, mati Kristina r. Joželj. Botra sta bila John in Brian Kovačič. – Sv. Rafael, Merrylands, 10. januarja 1993.

Daniel Dane Alić, Liverpool, NSW. Oče Osman Janez, mati Sandra r. Elliott. Botra sta bila Bill Gjura in Lilly Elliott. – Sv. Rafael, Merrylands, 23. jan. 1993.

Zala Celestine Kavaš, Queanbeyan, ACT. Mati Martha Kavaš. Botra sta bila Patrick Wilding in Jennie Kavaš. – Cerkev sv. Petra in Pavla, Garran, ACT. Dne 17. januarja 1993.

Montana Noel Vaccari, Coniston, NSW. Oče Frank, mati Rosana r. Kerčmar. Botra sta bila Joe in Aurora Pertossa. – Slovenska cerkev Vseh svetih, Figtree (Wollongong), NSW. – 24. januarja 1993.

Tiana Mitzi Doyle, Albion Park, NSW. Oče Shane, mati Cindy r. Bojc. Botri so bili Milan in Stasia Železnik ter Fiona Hawke. – Slovenska cerkev Vseh svetih, Figtree, NSW, 14. februarja 1993.

Stefanie Marie Car, Prosepct, NSW. Oče Robert, mati Julie Maria r. Andrenšek. Botra sta bila Johann Andrenšek in Leanne Andrenšek. – Sv. Rafael, Merrylands, 21. februarja 1993.

Novokrščenim, staršem in botrom naše iskrene čestitke!

POROKE – **Jože Švigelj**, Smithfield, sin Antona in Frančiške r. Rogelj. Rojen v Bežuljaku, krščen v Begunjah pri Cerknici, in **Ružica Božinović**, Smithfield, rojena in krščena v Iloku kot hčerka Štefana in Ane r. Sliškovič. Priči sta bila Ivan Švigelj in Zdenka Kubeka. – Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo dne 16. januarja 1993.

Ivan Mavrič, Chatswood, NSW, sin Bogomirja in Kristine r. Čadež, rojen in krščen v Kozani (Goriška Brda), in **Nada Marija Žust**, Chatswood, NSW, hčerka Ivana Jereb in Marije r. Kavčič, rojena v Račevi, krščena v Žireh nad Škofjo Loko. Priči sta bila Danilo Marinič in Marija Bogataj. – Sv. Rafael, Merrylands, dne 6. februarja 1993.

Marko Bernard Konda, St. Peters, NSW, sin Antona in Ane r. Redek. Rojen v Sydneyu, krščen v Paddingtonu, in **Catherine Louise Hurley**, Eastwood, NSW, hčerka Viljema in Patricije r. Cowley, rojena v Sydneyu, krščena v Eastwoodu, NSW. Priči sta bila Andrej Konda in Ida Konda. – Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo dne 13. februarja 1993.

Gornjim novoporočencem naše čestitke z željo po obilici božjega blagoslova v zakonskem življenju!

PROJECT COMPASSION šparovčki so na razpolago in vsem priporočam, da se jih poslužite. V isti namen so tudi darilne kuverte. Ta postna akcija nima namena samo zbirati denarna sredstva za potrebne v tretjem svetu, ampak je spokorna vaja, pri kateri si v postnem času pritrugujemo v jedi ali v nepotrebnih rečeh (zabavah, pijači, cigaretam, slaščicam . . .) S tem krepimo svojo voljo, da bo zmožna upirati se grešnim skušnjavam. Obenem pa s prihranki pomagamo potrebnim po svetu.

P. DAVID se bo v začetku marca poslovil od nas. Na tem mestu mu v imenu naše skupnosti izrekam iskreno zahvalo za pomoč, ki nam jo je nudil za božične praznike. Takoj po prihodu med nas je imel duhovno obnovo za matere in žene na Mount Schoenstatt, Mulgoa. Vse udeleženske so bile izredno zadovoljne za lepo duhovno doživetje. Vse so enoglasno zatrjevale, da bi morali večkrat organizirati take dneve v naravi, "weekende" proč od vsakdanjih skrbi. – **P. David** pa je seveda pomagal tudi na številne druge načine, saj je za praznike in vse do konca februarja maševal na raznih postojankah, ki jih obiskujemo iz Sydneya. V posebno pomoč je bil, ko sem moral na operacijo očesa. Patru želimo veliko uspeha in božjega blagoslova v njegovem nadaljnem delovanju, naj že bo med rojaki v Ameriki, kamor je zdaj namenjen, ali doma, morda pa kdaj v bodoče tudi v Avstraliji. Če se bo kdaj odločil za to, vsaj ne bo šel v neznano. V teh mesecih med nami nas je lahko spoznal in ugotovil, da smo potrebni mlade moči.

Misli, jan./febr. 1993

KDAJ PRIDE NOVI SODELAVEC? Ko omenjamo začasno pomoč p. Davida, se takoj pojavi vprašanje: Zdaj pride stalna moč? Na prvem župnijskem svetu v letošnjem letu, ki smo ga imeli v februarju, smo sklenili, da pošljemo nujno prošnjo frančiškanskemu provincialatu, kopijo prošnje pa nadškofu Šuštarju in škofu Pirihu, ki je odgovoren za dušnopastirstvo med izseljenci, kakor tudi p. Tonetu Gorjupu v Melbourne, ki je provincialov delegat za slovenske frančiškane v Avstraliji. Prošnja bo torej v kratkem potovala na pristojna mesta.

Toliko v vednost mnogim, ki me sprašujejo, kdaj dobimo stalno moč. Kakor hitro bomo imeli v tej zadevi veselo novico, jo bom rade volje objavil.

MAJSKO ROMANJE? – Namesto majskega romanja v Earlwood bo letos za spremembo v soboto 1. maja zvečer ob sedmih v Merrylandsu procesija z lučkami, Marijanska pobožnost in sveta maša. Vzrok je v tem, da bom tako naslednji dan (v nedeljo 2. maja) prost, ker moram v Newcastle za "velikonočno" službo božjo.

KOLEDNICI IZ DOMOVINE bodo te tedne gostovali v Avstraliji. Pri nas v Merrylandsu bodo na nedeljo 21. marca. Pri maši bodo peli, srečali pa jih boste lahko po bogoslužju v naši dvorani. V kolikor mi je znano, bodo v soboto 20. marca pri Slovenskem društvu, na nedeljo 21. marca zvečer pa na Triglavu.

Pri nas v Merrylandsu pa bo gostoval **ALFI NIPIC** ob spremljavi ansambla **VESELI GORENJC** in sicer v nedeljo 25. aprila ob sedmih zvečer. Že zdaj vabljeni. Enak naštop bo zelo verjetno tudi v društvu in v klubu, vendar čakajte njihovega obvestila!

P. VALERIJAN

Mlin na reki Krki

Tudi Avstralija je lepa. Čudovita obala blizu Port Campbell, Vic.

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (8) 346 9674 – Fax: (8) 346 3487

DNE 14. FEBRUARJA je bil za Slovence, ki se zbiramo v verskem središču v Adelaidi, dan spominov in hvaležnosti. Minilo je deset let, odkar nas je obiskal ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar in blagoslovil našo cerkev. Desetletnica nas je spomnila dni, ko nas je skupni cilj združeval, dni, ko smo se zavedali, da si gradimo dom, kjer bomo molili in slavili Boga ter obhajali bogoslužje v našem domačem jeziku. Spominjali smo se dni, ko smo z upanjem in optimizmom zrlili v prihodnost, globoko prepričani, da gradimo cerkev, ki bo ostala slovenska še vrsto generacij. Zato smo si vzeli priložnost izprašati svojo vest, ali smo dovolj ponosni na svojo narodno pripadnost in ali naredimo dovolj, da bo slovenska narodna zvestost ostala živa tudi pri generaciji, ki prihaja za nami.

Hvaležni pa smo najprej Bogu, saj vemo, da je bil On prvi in najpomembnejši Arhitekt in Graditelj naše cerkve. Hvaležni smo dalje vsem, ki jim ni bilo žal ne napora ne časa ne denarja, ko je bilo potrebno želje in načrte uresničiti. Poleg takratnega gradbenega odbora bi jih lahko našli še mnogo, ki so stali ob strani p. Janezu in Jesenkovega Tonetu ter pomagali nadaljevati to, kar so pričeli slovenski duhovniki od p. Rudolfa do p. Filipa.

Mnogi takratni sodelavci in dobrotniki so se udele-

žili slovesnosti desetletnega jubileja, nekateri pa so žal bolni in drugi celo pokojni. Vsem naj bo Bog bogat plačnik za delo, ki so ga opravili v blagor slovenske Cerkve v Adelaidi. Mašo v zahvalo je vodil p. David, ki je prišel v Avstralijo za nekaj mesecev na pomoč v Sydney. Ob p. Janezu in sodelovanju domačega pevskega zbora, bralcev, delivcev obhajila ter drugih sodelavcev je bila to iskrena zahvala za preteklost in prošnja za prihodnost. Nagovor p. Davida je izzvenel v spodbudo, naj bi se Slovenci v tej daljni deželi še bolj zavedali pripadnosti svojemu narodu ter bi še bolj cenili slovenski jezik in slovensko kulturo. To je poročilo, da bo tudi slovenska cerkev v Adelaidi imela lepo in dolgo prihodnost – ne samo kot stavba, ampak predvsem kot skupnost, ki daje zidovom življenje. Tako kot je cerkvena stavba postavljena na trdne temelje, naj slovenski rojaki tudi svojo skupnost postavijo na trdni temelj vere. Apostol Pavel nas je v berilu opozoril: "Drugega temelja namreč nihče ne more položiti razen tistega, ki je že položen, in ta je Jezus Kristus."

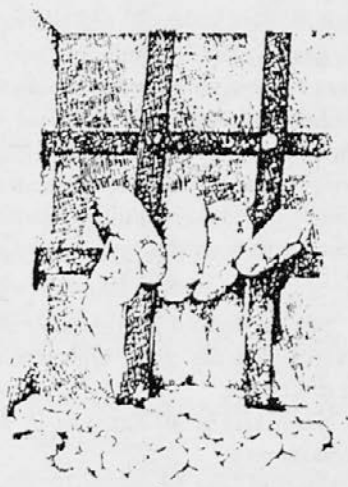
Po euharističnem slavlju se je veselje desetletnice nadaljevalo v dvorani ob prigrizku, glasbi, srečolovu in pogovoru. Z vero v božje varstvo in božji blagoslov stopa naša skupnost prihodnosti naproti. Naj nam da Bog tudi dovolj moči, da bomo s svoje strani naredili vse, da bo ta prihodnost dolga in lepa.

V dokaz, da naša skupnost raste, naj temu poročilo dodam še krst: dne 13. februarja je bil sprejet v občestvo vernih Daniel Joseph Natt. Starši so Anita r. Isler in Colin Natt. Botri so Joseph in Anna Kapelj ter Alison Natt. Družini čestitamo, malemu Danielu pa želimo zdravja in božje modrosti na življenjski poti.

P. JANEZ

MOJE CELICE

Nadaljevanka, ki smo jo pričeli z januarjem lanskega letnika, se bere kot roman, je pa resnična zgodba. Primorski duhovnik Jožko Kragelj, zdaj že zlatomašnik, opisuje svoje občutke in svoja doživetja v zaporih Udbe. Kot mlad duhovnik je župnikoval v Livku nad Kobaridom, ko je bil v decembru 1948 v Kobaridu aretiran ter je samica za dolgo postala njegov novi dom. Živo je opisal srečanje z mamo – s kašljem in sto drugih dogajanj, od mučnih nočnih zasliševanj do drobnarij, ki v brezpravnem čakanju na krivično sodbo samotnemu jetniku kratijo čas. Jožko Kragelj je res mojster preprostega opisovanja.

STRUNA

JETNIK je iznajdljiv. Z očmi preišče vse kote in koticke, da najde kak predmet ali živalico, ki ga kratkočasi.

V stranišču je bil akumulator za hišni telefon. Kabel je bil ovit s tanko bakreno žico, večkrat sem jo opazoval.

“Struna!” mi je šinilo v glavo. “Lahko pripraviš struno in ne bo ti dolgčas!”

Snel sem jo in jo odnesel v celico.

Imel sem delo. Žico sem nategnil, zgladil, jo napel med prsti in poskusil, če brni. Sijajno!

“Kam naj jo pripnem?” sem se natihoma spraševal. “Ko bi imel vsaj en žebelj!” Tudi tega sem naslednji dan staknil med smetmi. Na straniči pograda sem potrpežljivo zvrtil luknjico, da sem zasadil žebelj, ga upognil in nanj pritrdil “struno”. Drugi konec sem privezal za pograd. Upognjeni žebelj je služil kot vijak, s katerim sem “struno” napel.

Z levimi prsti sem nato ubiral tone, z desnico pa sem brenkal po struni. Zaznamoval sem si lestvico in zaigral “Lepa si, lepa si, Roža Marija”. Tudi “Zabučale gore” mi je zabrnela struna. Tihceno sem brundal: Oj mladost ti moja, kam odšla si, kje si . . . Res, uboga mladost! Izpolnil sem trideseto leto. Najlepša doba življenja, ko človek trezno gleda na preteklost in prihodnost. Doba notranje in zunanje dozorelosti. Mlada leta, polna zanosa in moči in vse te sile so zdaj uklepane med te štiri vlažne stene! Oj, mladost ti moja! Ali mi bodo res

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE “MISLI”:

\$200.— Niko Krajc; \$100.— Milan Beribak, Peter Bižal; \$90.— Lubi Pirnat, Pavla Zemljak, Elizabeth Slevec; \$64.— Stanislav Kolaric; \$50.— Zvonko Bezjak, L. M. Martin; \$40.— Anton Brumen, Janez Robar, Franc Šenkinc, A. Fabian; \$33.— Jože Bedernjak; \$30.— Tone Dolinar, Miša Lajovic, Štefan Merzel, Franc Patfta, Ignac Ahlin; \$28.— Ludvik Rob; \$22.— Louis Husarek; \$20.— Henrik Juriševič, arh. Jože Jež, Ida Turk, Franc Visočnik, Marica Bitežnik, Jože Zupančič, Erika Crljen, Franc Kohek, Felix Lužnik; \$16.— Joe Rozman; \$15.— Fanica Lasič, Antonija Vučko, Jože Barbiš; \$14.— Lojzka Vučko, Stanko Mohorovičič; \$12.— Ernest Polak, Marija Debelak, Roman Uršič, Ivanka Študent, N.N.; \$10.— Minka Main, Miha Rissa, Dragla Vadnjak, Jožefa Mikuš, Ivan Kolačko, Terezija Cresi, Ivan Bratina, Ladislava Vouk, Branko Jerin, Ana Brand, John Hozjan, Julija Blažič, Julia Mrčun, Franc Janežič, Adolf Kolednik, Elizabeta Kenda, Savina Venier, Milena Vidau, Anita Pleško, Milena Birsa, Valentin Lenko, Danica Perko, Marta Kobe, Tatjana Tee, Franc Baša, Frančiška Vekar, Vincenc Printič, Marcela Bole, Anton Cevc, Ivanka Tomšič, Milka Oblak, Ema Simičič, Mira Berenyi, Mariana Smit, Max Hartman, Italo Bacchetti, Alojz S. Kodela, Toni Bratuša, Martin Zidanski, Ivanka Lapuh, Wilma Gayfer, Stanislav Ogrizek, Katica Hartner, Jože Brožič, Pavla Pregelj, Franc Plohl, Marijan Lauko, Tereza Kaiser, Evgen Benc, Leo Vogrinčič, A.V. Dajnko, Tilka Matjašič, Ana Likar, A.P. Križman, Loti Rafolt, Toni Lovrec, Lojze Kovarčič, Viktor Bizjak, Marta Žiberna, Stan Bcc, Jakob Rejec, Olga Saulig, Zlata Arhar, Janko Pirjevec, Pavel Tonkli, Olga Zlatar, Rafaela Bernes, Emil Sošič, Jože Kalc, Jože Šoba, Anton Špiclin, Anton Tukšar, Jože Podboj, Štefanija Mazzitelli, Franc Matjašič, Jože Horvat, Ivanka Bobek, Ferdo Godler, Helen Hilla, Jože Golenko, Franc Kodrič, Berta Že-

Režiser "Svojejavčevka" Ivan Koželj v odlično zaigrani vlogi hlapca Jožeta. Na gostovanju sydneyjske igral-ske skupine v Melbournu.

le, Ivan Lapuh, Ivan Jenko, Wilhelm Wetzler, Franc Vravnik, Frančiška Kavčič, Franc Erpič, Alma Sdraulig, Ivan Stanjko, Anton Pašič, Gabriel Čefarin, Branka Iskra, Slavko Fabian, Stanko Aster-Stater, Janec Kern, Štefan Kolenko, Ivanka Pohlen, Alojz Hrast, Ivan Truden, Jože Barat, Marija Pongračič, Anna Čarman; \$7.04 Josephine Mokorel; \$7.— Marija Kraševac, Anica Rezelj, Sofia Juryszczuk; \$6.— Zinka Černe; \$5.— Vladimir Trampuž, Rudi Žele, Franc Plut, Sofia Krojs, Angela Lečnik, Alojz Kerec, Zdravko Repič, Marija Škofic-Kromar, Dar-ko Butinar, Marija Lotrič, Marija Milich, Miro Rošič, Julia Razboršek, Jože Plevnik, Adam Klančič, Jo-žef Matjašec, Alojzija Paravan, An-ton Gjerek, Jože Božič, Ivanka Jeri-rič, Marija Štemberger, Ivan Ploy,

uničili živce, zdravje? Ali bodo zadušili in pogasili ogenj navdušenja, ki gori v meni? Morda me želijo ožeti kot cunj, da bi postal človek brez značaja in lastne volje!? Bog ve!

Zelo rad sem brenkal in pel Marijino pesmico "Še gori ljubezen". Dodal sem ji dve kitici:

Reši me, Marija, iz sovražnih rok,
saj ostati hočem vedno Tvoj otrok.

Tvojo čast in slavo širil bom povsod,
dokler ne pokliče k sebi me Gospod.

Nekega dne mi je prinesel kosilo paznik Evtahij. Njega sem imel rad. Zaupal sem mu. Pred njim nisem nič skrival. Pokazal sem mu struno in zabrenkal.

Nasmehnil se je. Razumel je, da si s tem lajšam trpljenje in mi čas hi-treje mineva.

"Pazite!" me je opozoril. "Nikar premočno, da ne bodo gor slišali!" Tisti "gor" je veliko pomenil. V bunkerju pri meni se je čutil bolj varne-ga. Tam "gor" pa so bili ljudje, ki niso poznali usmiljenja, pred katerimi je tudi sam trepetal, čeprav je nosil uniformo. Moral je poslušati in ubo-gati, čeprav je v srcu čutil, da se temu ali onemu godi krivica. Nikoli ga nisem vprašal, kako je z njegovo vero, čutil pa sem, da mi zaupa, ker sem duhovnik.

SONČNI ŽARKI

MOJA podzemeljska celica je bila mračna, hladna in vlažna. Svetloba je prihajala skozi dvojne železne rešetke, ki so še bolj zasenčile moje bi-vališče. Skozi te dvojne velike in male križe sem spremljal dogodke v naravi. Srečo sem imel, da so bili skoraj vsi dolgi meseci polni sonca, čeprav ga nisem videl drugače kot na kostanjih ob cesti. Ob mojem pri-hodu so bili kostanji goli, prazni, kot je bila včasih prazna moja duša. V deževnih dneh so se solzili in jokali z mano. Svetle kapljice so se na-brale po vejah, počasi so polzele navzdol in se po deblu spuščale na tla. Kostanji so mi prvi naznanili pomlad. Na vejicah so se pokazale svetle svečke, ki so se druga za drugo prižigale in odpirale, da je iz njih pogna-lo svetlozeleno listje. V soncu so te svečke imele izreden čar. Sonce jih je prižigalo in jim dajalo rast.

V moji celici pa ni bilo pomladi.

Tudi jaz sem si zaželel sonca, pomladnega sonca, ki bi ogrevalo mojo celico in mojo dušo. Nikdar me niso pustili na sprehod. Do dneva proce-sa nisem stopil na sonce. Zidovi te hiše so se tesno oklenili moje mlado-sti in me niso hoteli izpustiti. Zato sem si še bolj zaželel sončnih žarkov.

Na kostanjih sem videl, kako se je sonce iz dneva v dan pomikalo vi-še. In v moji duši je vstalo upanje. Morda bo pa le pokukalo v mojo ce-lico? Videl sem košček Jalovnika in v jutranji zarji sem čutil, kako se sonce pomika proti vrhu.

Nekega dne sem bil nadvse otožen. Jokal sem. Mislil sem na mamo. Nekaj mi je govorilo, da je ne bom več videl. Zdelo se mi je, da je umrla in mi nočejo povedati. Žalost se je tako tesno oklenila mojega srca, da sem čutil fizično bolečino. Zdelo se mi je, da sem srečen, ker sem mo-gel izliti v solze vso to bridkost. Stopal sem po celici in si brisal oči.

Nenadoma se je na steni zasvetilo, zamigetalo, da me je zaščemelo v zenice. Pomencal sem si veke. Mislim sem, da je lesk solza. Sam sebi nisem mogel verjeti. Sonce je pokukalo v mojo celico. Sončni žarki so se svetlikali na steni. Skozi kostanjeve veje in liste so pronicali do mene. Mislim sem, da ponorim od veselja. Naslonil sem glavo na steno, uprl pogled v sonce, ki je vstajalo izza Jalovnika, in priprl veke. Na trepalnicah so bili sledovi solz in v teh mokrih odtenkih sem zagledal pisano mavrico, ki se je prelivala v čudovitih barvah. Sonce se je dvigalo, žarki pa so počasi lezli po steni na pod.

Sonce! Zdelo se mi je, da me je obiskal Bog.

Za jetnika v bunkerju je en sam sončni žarek kot biser, ki odtehta vse bolečine.

Žal je trajalo le nekaj dni, vendar so ti sončni žarki ogreli mojo celico, posvetili v mojo dušo in ji prinesli tolažilni balzam.

Zdelo se mi je, da se je tudi v meni prebudila nova pomlad, ki bo po trnju in trpljenju še lepše vzcvetela.

KRIŽ IN CERKVICA

SONCE, ki mi je prineslo tolažbo, upanje, veselje in notranjo srečo, je s svojimi žarki pozlatilo križ mojega trpljenja. Križ je dobil nov sijaj, trpljenje novo luč. Zaželel sem si podobo križa.

Na hodniku pred bunkerjem, kjer je bila peč za centralno kurjavo, sem našel ogel in z njim začel upodabljati križ na steno. Dvigal se je nad spodnjim pogradom, pod zavetjem zgornjega, da ne bi zbadal v oči tistih, ki ga niso marali. Ni bil umetnina, toda zame je bil lep. Nastal je iz mojega trpljenja in z njega so prihajali v mojo dušo nevidni žarki, ko so sončni žarki zapustili celico.

Vsako jutro sem pokleknil predenj. Spomnil sem se tistega jetnika-umetnika, ki je z okornim žebljem izklesal podobo trpečega Kristusa. V samoti podzemeljske ječe je nenadoma začutil, da ni več sam. Kristus je bil z njim. Na Kristusovem obrazu je upodobil vso svojo bolečino, trpljenje in stisko ter v njem našel brata, sojetnika, s katerim je delil svojo samoto.

Tudi meni se je zdelo, da nisem več sam.

Pred tem križem sem večkrat premišljeval. Spomnil sem se, da so ga mnogi zavrgli. Izginil je iz družin in iz mnogih src. Nekateri so ga zatajili, drugi so pljunili nanj. Tudi s poljskih znamenj in iz kapelic so ga iztrgali in polomili. Zakaj vse to? Ali ni križ znamenje krščanstva? Torej so zavrgli svoje krščanstvo! Pozabili so, da je križ ostal stoletja, ko so izginjala druga znamenja. Pozabili so, da je izginil tudi kljukasti križ, ki je bil kriv tolikšnega gorja. Tudi znamenje fašizma, snop in sekira, je izginilo. In zdaj? Kaj bodo postavili na mesto križa? Ali bodo srp in kladivo ter rdeča zvezda res osrečili ljudi ter izpolnili vrzel, ki je in bo nastala v dušah!? Kdo bo izpolnil praznino, ki jo bodo začutili?

Naenkrat sem začutil hrepenenje in željo, da bi govoril o križu in Kristusu. Zazdelo pa se mi je, da ga premalo poznam, da šem ga sam še premalo vzljubil. Vest mi je očitala, da se nisem poglobil v njegov evangelij in njegovo življenje. Kako naj bi drugim navdušeno govoril o njem, če ga sam ne poznam!? Kako bi požiral Ricciottija, Willama, Mauriaca

Lidija Bratina, Franc Šabec, Ivanka Gosar, Milan Vran, Viktor Gnezda, Ivan Strucell, Jože Bole, Ivan Vukšinič, Jožef Gojak, Ludvik Lumbar, Olga Gale, Pavel Knafelc, Ivan Bole, Franc Uršič, Jože Gorup, Darinka Cervinski, Matilda Klement, Pavla Žnidarič, Ivan Zupan, Zofija Brkovec, Marta Wagner, Marijana Mencigar, Anton Beljan, Franc Mramor, Anton Konda, Franc Pirnat, Ivanka Žele, Marija Mivec, Andrej Pichler, Draga Valenčič, Slavka Podbevšek, Marija Rakušček; \$4.13 Nadja Malalan; \$4.— Maria Penko, Miša Patafta, Jurij Tomažič, John Mihič, Terezija Lenarčič, Mihaela Brkovec, Franc Zgozdnik; \$3.— Ivan Želko, AnaMarija Colja, Ivanka Pintar, Milka Iskra; \$2.— Kristina Vajda, Uroš Stankovič, Roman Petelinek, Alois Supanz, Marjan Kocbek, Josef Nemes, Stanko Fatur, Libero Babič.

ZA MISIJONE IN NAŠE

POSINOVLJENE MISIJONARJE:

\$30.— Anton Šabec (za lačne), Urbanč Mira; \$20.— M. Mencigar (za lačne); \$10.— druž. Jože Gosar (za lačne), Ivanka Študent (za lačne), Ivan Lapuh, Ivan Jenko (za lačne), Mira Urbanč (za lačne).

ZA LAČNE SIROTE

MATERE TEREZIJE:

\$20.— Marija Telich.

DOBROTNIKOM
NAJ DOBRI BOG
STOTERO POVRNE!

Nesreča sveta
je v tem, da so
sicer pametni
ljudje tako
neumni...

LJUDJE
SO SE RAZŠLI

Ljudje so se razšli.
Vsak brez besed.
Vsak brez vere.
Vsak na svojo stran.

Kam pojdeš ti?
Kam brez prijateljev?
Kam v temi?

Tone Kuntner

ali Papinija, če bi jih imel! Začutil sem pravo lakoto po knjigah, ki govorijo o Kristusu. Kako bi izrabil čas! Tu pa tečejo meseci, dnevi in ure kot voda Soče in Tolminke, med katerima stoji naša slavna hiša. Možgani meljejo svoje misli in se izčrpavajo, ne da bi kaj novega dobili. Tako ostajajo le otrobi.

Spomnil sem se na križ, ki stoji na Višarjah na gričku nasproti cerkvi. Pod njim smo se zbirali v študentskih letih. V luči in v senci tega križa smo se navduševali za narod in domovino. Ob njem smo kurili kresove, ki so ogrevali naša srca. Križ in domovina sta bila naš mladostni ideal.

In zdaj? Ali naj gradimo domovino brez križa? Brez Kristusa, ki je rekel: "Jaz ostanem z vami vse dni do konca sveta"? /Dalje prih./

Razpis štipendij

SCHOLARSHIP OFFER

Vlada Republike Slovenije

razpisuje štipendije za Slovence zunaj Republike Slovenije in njihove potomce za študijsko leto 1993/94.

Razpisane štipendije so za naslednje vrste študija:

1. Dodiplomski študij na univerzah v Sloveniji (za kandidate, ki so ob vpisu praviloma mlajši od 25 let.
2. Krajše izpopolnjevanje od treh do dvanajst mesecev s prednostjo na področjih slovenskega jezika, etnologije, kulturne, socialne in politične geografije, muzikologije, umetnostne zgodovine in zgodovine za diplomante višjih oz. visokih šol.
3. Podiplomski študij na univerzah v Sloveniji (za kandidate, ki praviloma niso starejši od 28 let in ki so v dodiplomskem študiju dosegli povprečno oceno najmanj 8).
4. Celoletni intenzivni tečaj slovenskega jezika za tujce.

Na kandidatovo željo mu lahko zagotovimo bivanje v študentskem domu.

(Štipendije so namenjene študentom slovenskega porekla, ki so pripravljene po povratku v državo, kjer živijo, aktivno sodelovati pri ohranjanju slovenskega jezika in širše kulturne dediščine, sodelovati pri vzpostavljanju vsestranskih stikov z Republiko Slovenijo, predvsem v krajih z večjim številom slovenskih ljudi in njihovih potomcev.

Vse prijave morajo obsegati:

- lastnoročno napisano prošnjo z utemeljitvijo (namen študija i.p.), življenjepis (z opisom dosedanjega šolanja in dela v slovenskih organizacijah ter ustanovah).
- rojstni list (fotokopijo),
- priporočilo slovenskega društva, v katerega je

The Government of the Republic of Slovenia invites applications for scholarships for Slovenes living abroad and/or their children for the 1993/94 school year.

The scholarships are offered for the following types of study:

1. Undergraduate studies at a university in Slovenia (for candidates who are under 25 years of age upon registration).
2. Shorter three-months to one-year specialized courses for college and university graduates with priority given to the fields of Slovene language, ethnography, cultural, social, and political geography, musicology, art history, and history.
3. Postgraduate studies at a university in Slovenia (for candidates who are not older than 28 years of age and who have achieved a minimum 80% average in their undergraduate studies).
4. One-year intensive course in Slovene language for foreigners.

Upon candidates request, we can guarantee room and board in a students home.

The scholarships are intended for students of Slovene descent who are prepared upon their return home to cooperate actively in the preservation of the Slovene language and wider cultural heritage and to cooperate in the establishment of many-sided contacts with the Republic of Slovenia, primarily in areas with larger numbers of Slovenes and their children.

All applications must be accompanied by:

- A handwritten statement including purpose of study and an autobiography including a description of previous studies and involvement in Slovene organizations and institutions;

včlanjen kandidat ali njegovi starši in ostala ev. priporočila oz. priporočila konferenc Slovenskega svetovnega kongresa.

Samo za študij pod točko 1. poleg tega še: fotokopijo spričevala zaključnega izpita (matura) in razredna spričevala srednje šole z navedbo vseh predmetov.

Samo za študij pod točko 2. še: fotokopijo diplome višje ali visoke šole.

Samo za študij pod točko 3. še: fotokopijo diplome, priporočilo fakultetnega učitelja ustrežne stroke, program in smer študija ter potrdilo o povprečni oceni dodiplomskega študija.

Prošnjo in navedene dokumente

pošljite do 30. junija 1993
na naslov:

MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT,
Župančičeva 6, 61000 Ljubljana, Slovenija
Telefon: 154-208, int. 42.
Fax: 061/214-820.

V imenu Vlade Republike Slovenije

dr. SLAVKO GABER
minister za šolstvo in šport

– Birth certificate (photocopy):

– References from Slovene associations in which the candidate of his (her) parents are members, and other relevant letters of reference resp. letters of reference of the Conferences of the Slovene World Congress.

In addition, for study under point 1: photocopy of final examination marks and a complete secondary school transcript.

In addition, for study under point 2: photocopy of college or university diploma.

In addition, for study point 3: photocopy of diploma, reference from professor in relevant field of study, outline of programme and field of specialization, and transcript of undergraduate studies.

Application and required documents must be sent by June 30, 1993, to:

MINISTRY OF EDUCATION AND SPORT, Žu-
pančičeva 6, 61000 Ljubljana, Slovenia
Tel.: 061/154-208, int. 42.
Fax: 061/214-820

For the Government of the Republic of Slovenia

dr. SLAVKO GABER
Minister of Education and Sport

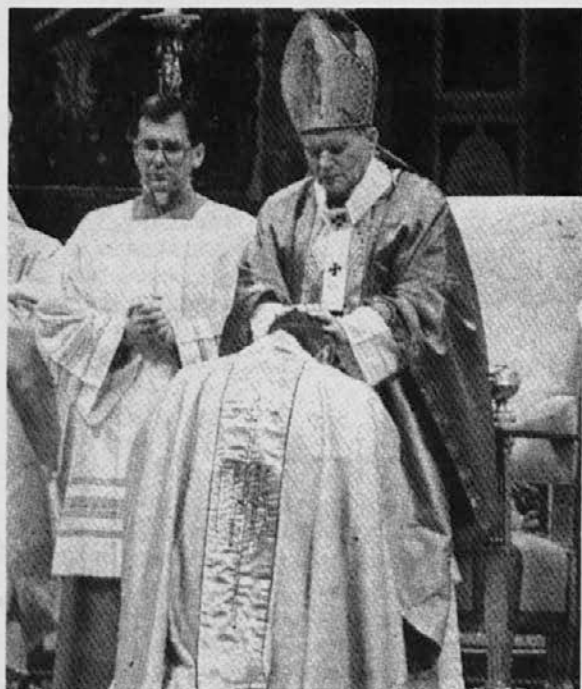

Poleg veliko obnovljenih kapelic in znamenj, ki krasijo Slovenijo in so znak verne preteklosti našega naroda, raste iz slovenskih tal tudi precej novih in modernih dokazov naše vernosti. Slika predstavlja blagoslov takega novega znamenja v Morskem, nad studencem, ki se imenuje Domaček. Ob 450-letnici procesnega romanja iz Kanala na Sveto Goro, so Vugovi postavili to znamenje ob cesti, ki vodi v hribe do te božje poti. Simbolično je upodobljen kanalski most, povezan z vsem znano sliko Svetogorske Kraljice. Vugove je pri tem vodila zahvala Mariji za ozdravljenje njih matere od jetične bolezni. – Naročnik Misli

Z VSEH VETROV

NA PRAZNIK TREH KRALJEV – 6. januarja – je papež Janez Pavel II. posvetil enajst novih škofov iz vseh strani sveta, med njimi tudi novega slovenskega škofa **Alojza Urana**. Med verniki, ki so napolnili vatiškansko baziliko sv. Petra, je bilo okrog 700 slovenskih romarjev z nadškofom dr. Alojzijem Šuštarjem, med gosti pa sta bila tudi predsednik SKD Lojze Peterle in Štefan Falež, veleposlanik Republike Slovenije pri Svetem sedežu. Posvečenja se je udeležil tudi apostolski nuncij v Sloveniji nadškof Pier Luigi Celata. Slovenska skupina romarjev je bila največja – prišli so z desetimi avtobusi in posebnim letalom. Največ jih je bilo iz Uranove rojstne župnije Šmartno pod Šmarno goro in pa iz Sentvida, kjer je do zdaj župniškoval.

Posvetitev enajstih škofov iz vseh koncev sveta ima sporočilo, da so vsi narodi v Cerkvi eno božje ljudstvo. To je poudaril tudi papež, ko je po očetovsko nagovoril kandidate za posvečenje: "Nikoli ne pozabite, da ste člani istega božjega ljudstva in da boste odlej kot Modri z Vzhoda na poseben način v službi Gospodovega razglašanja!"

Papež Janez Pavel II. posvečuje L. Urana v škofa

ZANIMIVO je poročilo, da v Medjugorje kljub vojni, ki razsaja na tako krut način po Bosni in Hercegovini, prihajajo romarji. Pa ne posamezni in redki primeri, ampak v tisočih. Največ jih je italijanskega, irskega in ameriškega porekla. Poročilo pravi, da so očitno prepričani, da jih varuje medjugorska Kraljica miru. Res je, da ta romarski kraj doslej z vojno ni bil hudo prizadet. Ljudje govorijo celo o nekakšnem dogovoru z obeh strani vojskujočih se sil, da se na območju romarskega kraja ne bodo bojevale. A pomožni mostarski škof Ratko Perić je to odločno zanimal kot "čisto domišljijo". Po njegovem mnenju gre za golo naključje, da Srbi s svojimi izstrelki doslej niso zadeli medjugorskega svetišča.

IVAN DRAGIČEVIĆ, eden od medjugorskih vidcev, je bil od 20. januarja do 10. februarja letos z medjugorskim frančiškanom p. Slavkom Barbaričem v Avstraliji na mirovnem potovanju. Zdaj je fant star že 27 let ter se že enajst let pogovarja z Marijo. Na mnogih avstralskih krajih je prireditelj obiska, Leon Le Grand, organiziral srečanja, na katera se je zbralo na tisoče vernikov. Videc Ivan je imel v Kew videnje ob 6.40 zvečer. Videnje je trajalo nekaj minut. Kasneje je videc sporočil zbranim vernikom, da je Marija izrekla svoje zadovoljstvo z njih prisotnostjo, da je stegnila svoje roke ter vse blagoslovila.

Z vidcem Ivanom in p. Slavkom je bila na tem potovanju miru tudi Milona von Habsburg, ki posveča vse svoje moči za širjenje medjugorskega Marijinega oznanila miru.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je svoje afriško potovanje – obiskal je Benin in Ugando – zaključil z deseturnim obiskom v Sudanu, kjer je muslimanske voditelje pozval, naj spoštujejo pravice katoliške manjšine. Poudaril je, da miru v državi ne bodo dosegli brez pravičnih zakonov in spoštovanja človeških pravic. "Ko so ljudje slabotni, nemočni, brez doma in trpijo posledice suše, lakote, bolezni in vojne, jim moram biti blizu in se v njihovem imenu zavzeti zanje," je dejal med drugim. Razvidno je, da je uporabljal enake izraze, kot ob svojem prvem obisku Poljske, leta 1979, ko je bila še pod komunisti. Pregarjanje in trpljenje krščanske manjšine je posebej poudaril v nagovoru duhovnikom, ko je primerjal trpljenje kristjanov v Sudanu s Kristusovim trpljenjem na Kalvariji.

SVETOVNI DAN BOLNIKOV letos prvič praznujemo. Papež Pavel II. je že lani v spored letošnjih svetovnih dogajanj za to določil datum 11. februarja, ko obhajamo praznik Marije Lurške. Bistveno sporočilo papeževe poslanice za letosnji dan bolnikov se glasi: Ljubezen do trpečih je znamenje in merilo kulture in razvoja naroda. Spomnil pa se je v poslanici

tudi vseh posameznikov in narodov, ki so jih prizadele vojne, predvsem otrok, ki trpijo zaradi nasilja. Oporzja tudi na nujnost molitve ter obenem prosi za nove pobude v pomoč prizadetim.

ZANIMIVO je poročilo, da je trenutno po svetu aktivnih kar 34 vojn. Vse puščajo za seboj strašno razdejanje, milijone mrtvih in ranjenih ter brezdomcev. Poročilo dodaja, da se vsako leto za vojskovanje porabi nič manj kot triljon ameriških dolarjev. Samo s četrtno te bajne vsote bi lahko odpravili vse socialne in zdravstvene probleme ter lakoto in tudi probleme onesnaženega okolja, ki postajajo vedno bolj pereči.

ZA KATOLIŠKO je zdaj tudi ruska pravoslavna Cerkev ovrgla in obžalovala nedavno odločitev anglikanske Cerkev, da tudi ženske smejo prejeti duhovniško posvečenje. V izjavi moskovskega patriarhata je rečeno, da ruska pravoslavna Cerkev priznava enakost moža in žene, vendar jima Cerkev pripisuje različne funkcije. Za pravoslavje pa je odločilno sveto pismo, iz katerega je jasno razvidno, da med Jezusovimi apostoli ni bilo žensk. Bile pa so jim zelo blizu, saj so hodile za Jezusom in njimi ter jim stregle. Tudi danes nihče ne more reči, da ženske v Cerkvi niso upoštevane, saj so v vseh mogočih cerkvenih odborih. Koliko dobrega so napravile skozi stoletja in napravijo tudi danes redovnice, članice starih redov in novih laičnih kongregacij.

EKUMENSKO SREČANJE in skupna molitev za svetovni mir sta 9. in 10. januarja združila v Frančiškovem mestu Assisiju okrog papeža Janeza Pavla II. katoličane, pravoslavne, anglikance in druge krščanske verske skupnosti, pa tudi Jude in muslimane. Svoje zastopnike so poslale ZDA, Kanado je zastopal naš rojak torontski nadškof Alojzij Ambrožič, Slovenijo pa koprski škof Metod Pirih.

Naravno, da se je največ govorilo o Bosni in Hercegovini. Sarajevski nadškof Vinko Puljić je ob tej priliki omenil: "Zahvaljujemo se vsemu svetu za človekoljubno pomoč, toda od tod kličemo po pravičnosti." V molitvi je nadaljeval: "O Gospod, Oče pravičnosti, zbudí vest sveta, gani srca voditeljev! Prosimo te, Go-

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta **MURRAY** in **FRANK BERIC**

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217

Telefon: (075)398 759

spod, tudi za spreobrnitev vseh tistih, ki z nasiljem hodijo po naši deželi!" V imenu ekumenske delegacije iz Mostarja je študentka Kristina prosila, naj bi v molitev ne vključili samo konec vojne, ampak tudi, da bi se po njej vzpostavilo pravično in zdravo sodelovanje med tremi narodi Bosne in Hercegovine.

V **BRAZILIJU** deluje posebni Brazilski indijanski misijonski svet (CIMI), s katerim katoliška Cerkev želi pomagati Indijancem. Vodstvo ob vsaki priliki poudarja, da brazilska vlada stori premalo za zaščito indijanskih plemen. Prav vdiranje zahodne civilizacije v življenjski prostor Indijancev jemlje tem otrokom pragozda voljo do življenja. Ne vidijo bodočnosti sebi in svojemu rodu. In posledica? Kar se prej ni nikoli dogajalo, je zdaj postalo pogosto: samomori. Od leta 1985 do zdaj so zabeležili med Indijanci okrog sto samomorov, največ z obesenjem, v zadnjem času v zvezni državi Mato Grosso med plemenom Guarani kar dvajset, od katerih je bilo dvanajst samomorilcev mlajših od dvajset let.

IRA – Irška republika armada je za božične praznike napovedala 72-urno premirje in ga je tudi držala, podaljšala pa žal ne: takoj po preteku teh mirnih božičnih ur sta sledili dve eksploziji v severnoirskem Londonderryju. Dan prej so katoliški kot anglikanski škofje pozvali odgovorne, naj se vendar odpovedo nasilju ter sprejmejo politična pogajanja, a zaman.

Od izbruha krvavih obračunavanj na severnem Irskem leta 1969 je v atentatih in raznih akcijah izgubilo življenje nad 3000 ljudi.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Predragi striček,

prejmi tokrat pismo od letošnje maturantke. Rada bi napisala nekaj o mladinskem pikniku v Daylesfordu v Viktoriji. G. Štefan Merzel je povabil vso slovensko mladino, ki nas v verskem središču združuje Slovenian Youth Group, na svojo farmo na piknik. Izlet je trajal kar dva dni, 27. in 28. decembra 1992.

Zbralo se nas je preko petdeset mladih, v nedeljo (27. dec.) pa je bilo z nami tudi dosti staršev in drugih odraslih.

Kljub slabemu vremenu dobrega razpoloženja in veselja ni manjkalo. Dež je tako padal, da smo v šotorih skoraj plavali. Zanetili smo velik ogenj ter smo se grelj okrog kresa.

V imenu vse mladine naj se tukaj zahvalim Merzelovim, da so nas tako gostoljubno povabili, pa tudi poskrbeli za hrano in pijačo, da ni bil prav noben lačen in žejen. Dodala bi še zahvalo gospema Angeli Povh in Marti Krenoš za njihovo pomoč v kuhinji.

Prilagam tudi sliko naše skupine pred vhodom na Merzelovo farmo. Kot vidite, nas vse pozdravlja na desni strani vhoda tudi slovenska zastava.

Lep pozdrav – Barbara Brožič, Campbellfield, Vic.

Hvala, Barbara za poročilo o mladinskem pikniku. Le še kaj se oglasi, saj lepo pišeš slovensko! – Striček

KOMU NAJPRED VESELO
ZDRAVLJICO, BRATJE, ČMO ZAPET?
BOG NAŠO NAM DEŽELO,
BOG ŽIVI VES SLOVENSKI SVET,
BRATE VSE,
KAR NAS JE
SINOV SLOVEČE MATERE!

BOG ŽIVI VSE SLOVENKE,
PRELEPE, ŽLAHTNE ROŽICE;
NI TAKE JE MLADENKE
KO NAŠE JE KRVI DEKLE;
NAJ SINOV
ZAROD NOV
IZ VAS BO STRAH SOVRAŽNIKOV!

MLADENČI, ZDAJ SE PIJE
ZDRAVLJICA VAŠA, VI NAŠ UP;
LJUBEZNI DOMAČIJE
NOBEN NAJ VAM NE USMRTI STRUP;
KER ZDAJ VAS
KAKOR NAS
JO SRČNO BRANIT KLIČE ČAS!

Iz Prešernove ZDRAVLJICE

Sliko je že
Barbara
opisala.
Lepo je videti
toliko mladih
našega rodu
skupaj.
Naj bi za vselej
ohranili zavest,
da so starši
prišli iz
DEŽELE
POD
TRIGLAVOM

CARINA, QLD. — Pa naj se spet oglasi "nepopoljšivi" kranjski Janez. Pismu prilagam naročnino in mali upokoječev dar položim Mislim na oltar . . . Daj Bog, da bi dočakale zlati jubilej, saj do njega je le še nekaj let. Seveda se v teh nekaj letih lahko marsikaj postavi na glavo, kar človek niti malo ne pričakuje. Prav to je generacija mojih let tako bridko občutila...

Vzrok mojega pisanja je pa članek v decembrski številki pod naslovom: "Slovenija zame nikoli ni spadala med balkanske države."

Prvo: Svež je razgovor med poročevalcem nemškega časopisa DIE WELT in med poročevalcem dnevnika SLOVENCA v Ljubljani. "Die Welt" mi je dobro poznan, nanj sem bil naročen za časa mojega bivanja v Nemčiji. Je dober časopis, že ime — Svet — pove, da v svojih člankih obsega vsa svetovna dogajanja in je v vsem na tekočem, kar pretresa današnji rod. Njegov poročevalec v Ljubljani pravilno trdi, da Slovenija nikoli ni zemljepisno spadala med balkanske države, ampak le državotvorno.

Pri tem se spomnil na svoja srednješolska leta — 60 let je že od takrat. Pri trgovskem zemljepisju smo se

elena

KAKOR so se kmalu po proglasu samostojnosti Republike Slovenije podjetniki in NSW združili v Mednarodno združenje slovenskih razvojnih partnerjev (International Association of Slovenian Developing Partners), tako je v Viktoriji zraslo Slovensko poslovno združenje Avstralije (SBAA - Slovenian Business Association of Australia) — obe organizaciji pa na temeljih Svetovnega slovenskega kongresa. Ustanovitev obeh teles je važna zadeva, saj slovenska gospodarska organizacija na vratih azijsko-pasifiških držav lahko uspešno zastopa interese Slovenije na teh področjih. Prav ta del sveta je s svojo veliko gospodarsko rastjo eden najpomembnejših gospodarsko-potencialnih partnerjev v Avstraliji. Da bomo Slovenci na avstralskem tržišču še bolj opazni in uspešni, naj bi se obe veji, sydneyjska in melbournska, združili v eno poslovno združenje avstralskih Slovencev. Dogovori za to so v teku, kar je edino prav in vredno podpreti.

S.B.A.A.Melbourne je s svojim zastopnikom preds. Vinkom Rizmalom že nastopila z udeležbo na dnevni konferenci (28. in 29. okt.92.), ki sta jo v Melbournu z naslovom "Productive Diversity in Business Profiting from Australia's Multicultural Advantage" na pobudo avstralske vlade priredila Odbor za ekonomski razvoj Avstralije in pa Služba za multikulturene odnose v Avstraliji. Tako se tudi na gospodarskem polju pojavlja med drugimi narodnostmi novo ime: Slovenija. Vinko Rizmal (na sliki s Prime-ministrom) se je Paulu Keatingu ob tej priliki tudi zahvalil za hitro priznanje Slovenije.

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

spoznali z državami sveta ter prešli na zemljepisni položaj Balkana in naše Slovenije. Dobro se spominjam profesorjeve opazke, da bi bila meja med Balkanom in Srednjo Evropo nekako Sava in Donava. Kar bi ležalo severno od teh rek, bi se že štelo v Srednjo Evropo. Slovenija zemljepisno kot tudi po svoji kulturi spada v Evropo, akoravno je bila z nastankom Jugoslavije leta 1918 prisiljena preurediti svoje gospodarstvo na zaostali jug.

Nedavno sem nekje bral, da se od pridnih slovenskih rok pričakuje "slovenski čudež" v prihodnjih nekaj letih. Ako bo res prišlo do njega, se bomo vsi radovali gospodarskih uspehov slovenske svobode in neodvisnosti. Le vkup moramo držati. In ne preveč mešati politike z gospodarstvom, pa tudi ne preveč obljubljeni, kajti prazna beseda je podobna sodu brez dna.

Toliko za danes. Malo kramljanja nam ne bo škodilo. Pa še drugič kaj, ako bo zdravje dovoljevalo, ki v zadnjem času ni nič kaj povoljno.

Naj dodam samo še, da v kratkem sledi nova pošiljka knjig za Baragovo knjižnico.

Pozdrav p. uredniku in vsem sodelavcem!

— Janez Primožič

TRST, Italija – Spoštovano uredništvo, pišem vam, ker iz resnejših družinskih razlogov iščem svojega brata, ki se je bil pred mnogimi leti izselil v Avstralijo.

Ime mu je LUCIANO ZUGNA, rodil se je 16. septembra 1922 v Loki (ital. Lonche) nad Dekani (ital. Villa Decani) pri Kopru kot italijanski državljani slovenske narodnosti. Odšel je iz Trsta z ladjo v Sydney ali Melbourne leta 1954. Tedaj je bil neporočen in ni imel posebnih študijskih naslovov oz. delovnih specializacij. Zagotovo vem, da se je februarja 1957 nahajal v Renmarku (South Australia) in aprila naslednjega leta v Inghamu (North Queensland). Občasno se je bavil s sekanjem sladkornega trsja. Zadnjič se je oglašil s pismom leta 1961, sicer pa je postal avstralski državljani 11. julija 1967 /Em (1) 210521A/. Naš pravi priimek je Cunja; spremenil nam ga je fasistični režim leta 1928.

V primeru, da bi mi lahko pomagali na katerikoli način, oglasite se mi, prosim, čim prej. Zaprošil bi vas tudi za publikacijo tega mojega oglasa v vašem mesečniku.

Iskreno se Vam že vnaprej zahvaljujem.

S spoštovanjem – **Cristiano Zugna**

PASCOE VALE, VIC. – Že celo vrsto let delijo obilo razvedrila počitnice ob morju, ki jih nudi naše versko središče. Tudi letos so se spet srečale družine in si stisnile roko, nekatere prvič po celem letu, v resničnem prijateljstvu. Vreme ni bilo na naši strani, smo se pa zato še bolj naklepotali. Samo zadnje popoldne so nas ogrevali sončni žarki in tudi mirni valčki so nas zavabili kot magnet v čudovito morje.

**DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

**Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,**

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

Melbournskim rojakom je na uslugo

**ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT**

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Vsi otroci so bili izredno pridni, tako so se tudi mame lahko oddahnile. Sprememba vpliva zares dobro na vse. Še na može, kateri so ostali doma, saj so po počitnicah sprejeli spočite žene.

Hrana je bila zelo dobra – hvala požrtvovalnim kuharicam s Plesničarjevo Tončko na čelu.

Hvaležni smo verskemu središču, ki nam nudi to vsakoletno priliko za ves teden brezskrbnega veselja, ki koristi zdravju. Saj pravijo, da smeh in veselje odganjata zdravnika iz hiše. Svetujem družinam, ki še niso bile na Mt. Elizi, naj vsaj enkrat poskusijo.

Hvala vsem, od starejših do otrok, za prijaznost do mene stare ženice; sem se bala, kako bom mogla hoditi. Pa je ob morju kar šlo, noge so postale lažje in bolj gibčne.

Naj dodam, da so nam bile vsak dan v mislih naše sestre, katere zelo pogrešamo. Vsako leto so nas obiskale in prinesle priboljšek.

Vse pristrčno pozdravlja letos najstarejša na Mt. Elizi – hvaležna **Marcela Bole**

SEATON, S. A. – Naše slovenske revije v Avstraliji nekako pešajo. Bojimo se, da tudi MISLI ne bodo šle po gobe, kot je šla Kobalova Moja dežela, pa Peršičeve Tedenske Novice in Stankino Slovensko Pismo. To pišem v vzpodbudo Vam, pater urednik, da vsaj MISLI ostanejo in prihajajo med naše ljudi. Imajo dolgo in lepo tradicijo, so dobro vpeljane in jih imamo radi ter se zato vsi bojimo zanje. Zato Vam želim tudi v bodoče mnogo uspehov.

Pošiljam v objavo tole zanimivost, ki je vredna, da jo poznamo. **Prerokbe iz Kremne** postajajo v našem času bližje uresničitvi.

“Ubili so nam kneza,” je v vrvenju semanjega dne leta 1868 v Užicu v Srbiji začel razburjeno na ves glas kričati kmet DMITAR TARABIĆ, doma s Kremne pri Užicu. Njemu najbližji policaj ga je aretiral in odvedel s trga zaradi kaljenja javnega miru. Pa se je kmalu izkazalo, da je kmet imel prav. Po nekaj urah so krajevne oblasti prejele obvestilo, da so Karadjordjevi pristaši prav v času, ko je Tarabić kalil mir s kričanjem, v Belgradu ubili kneza Mihajla Obrenovića.

Kmet DMITAR Tarabić je bil jasnovidec. Iz svojih viđenj je spoznal še mnogo več kot samo smrt kneza. Njegove napovedi so zbrane v posebni knjigi in v Srbiji znane kot **Kremansko proročanstvo**.

Glavna njegova napoved, sedaj stara že čez sto let, pravi, da bo prišlo do tretje balkanske vojne, v kateri bo Srbija končno poražena, potisnjena nazaj v svoje narodnostne meje ter spet obnovljena kot kraljevina, s prestolnico v Kruševcu (ne več v Belgradu).

V prvi balkanski vojni je Srbija z ognjem in mečem, se pravi s pobijanjem prebivalstva in požiganjem vasi, zasedla skoro vso Albanijo. Na zahtevo velesil se je

morala sicer umakniti in ustanovljena je bila kneževina Albanija.

Zaradi razdelitve zasedenega ozemlja je prišlo do sporov in končno do druge balkanske vojne med dotedanjimi zaveznicami. Zdaj pa se politični položaj na Balkanu premika v smeri polnega izbruha tretje balkanske vojne, kot zatrjujejo poznavalci Balkana. Vanjo bodo verjetno zapletene poleg Srbije še Bolgarija, Turčija, Grčija, Macedonija in Albanija, pa še kaka druga država malo bolj od daleč.

Srbija se vedno predstavlja – kot je tudi delala v zgodovini – za nedolžno žrtev, ki brani sebe in svoje narodne manjšine, ki jih drugi zatirajo. V resnici pa ona sama povsod izvaja agresijo, genocide in etnična čiščenja v svojo korist. Pozna samo svojo nadvlado, drugim pa ne prizna najosnovnejših človeških pravic. Njena politika je podobna znani basni o volku, ki je obtožil ovco, da mu kali vodo in jo je zato požrl. Pa je pil bliže izvira potoka kot je pila ovca . . .

Toliko o Prerokbah iz Kremne.

Prisrčno Vas vse pozdravljam – Dr. Stanislav Frank

BREG – ŽIROVNICA, Slovenija – Saj ne vem, na koga bi naslovila prošnjo, s katero se oglašam iz Slovenije. Iščem namreč svojega bratranca, ki je pred davnimi leti odšel od doma. Rada bi zvedela, kje živi in kaj dela. Že več let mislim nanj, zato me je naslov v Mislih zopet navdušil za pisanje in poizvedovanje o njem.

Podatki o pogrešanem bratranču so sledeči:

JANKO VOVK je bil rojen leta 1944 v Hrašah pri Lescah na Gorenjskem. Oče je bil železničar, mati pa je kmetovala. Otroška leta je Janko preživel doma v Hrašah, kjer ima še sestro in dva brata. Po osnovni šoli se je za kratek čas verjetno zaposlil, z osemnajstimi leti pa je pobegnil čez mejo, a kmalu so ga vrnili. Po prestani zaporni kazni zaradi pobege je zopet pobegnil v Avstrijo, nato pa v Nemčijo, od koder je s transportom za izseljence emigriral v Avstralijo. V kolikor nam je znano, je živel v Sydneyu in nekaj časa delal tudi v rudniku. Sprva se je oglašal domačim v Hraše, kasneje pa je za njim izginila vsaka sled.

Želim poudariti, da ga poleg mene pogrešajo tudi

JENTON FURNISHINGS

☎ 850 1836

Anthony Grl
20A Derreck Ave
Bulleen 3105

Izdelujemo kuhinjsko
pohištvo po Vaši želji
ter hišno in pisarniško
pohištvo vseh vrst . . .

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

ostali sorodniki in žele obnoviti stike z njim, seveda le v primeru, če on tudi tako želi.

Za Vašo cenjeno pomoč pri iskanju se iskreno zahvaljuje – Zdenka Volk

Uredništvo bo rade volje sprejelo kakršno koli vest o pogrešanem rojaku ter jo posredovalo domačim.

REŠITEV Božične dopolnjevanke: 1. B. 2. dol; 3. kožuh; 4. ponižen; 5. povečanje; 6. poslaništvo; 7. gospodinjstvo; 8. božični prazniki; 9. spreobrnjenje; 10. predlaganje; 11. železnina; 12. planina; 13. olika; 14. oko; 15. l. – Pravilno izbrane besede povedo tudi od vrha navzdol po sredi isto kot pod številko 8: **BOŽIČNI PRAZNIKI**.

Rešitev so poslali: Lojzka Pinterič, Angela Židan, Jože Grilj, Lidija Čusin, Ivan Podlesnik, Antonija Poklar, Jože Štrifot, Ivanka Študent. Žreb je izbral Antonijo Poklar.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

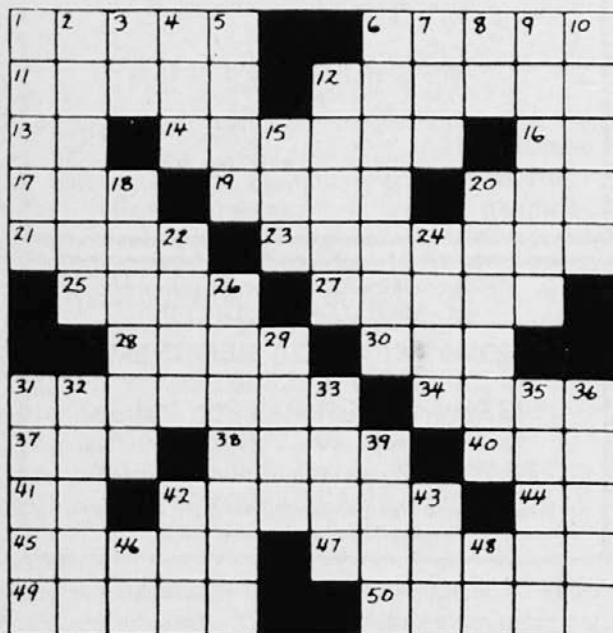
Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield 2163

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Križanka /IVANKA ŽABKAR/

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

- + Lahko je govoriti o neodgovornosti, če imaš slab spomin.
- + Tovarištvo je večno. Tudi zato je postopek, da bi nekatere tovariše zamenjali, strašno zapleten.
- + Edini problem, s katerim nimam nobenih problemov, je ustvarjanje problemov.
- + Prazne glave slej ko prej splavajo na površje.
- + Lažje je pritrjevati tujemu mnenju, kot imeti svoje.
- + Zadnje čase so tudi rdeči postali zeleni.
- + Vrednost nam delajo ničle.
- + Lahko je živeti od danes do jutri, če si se že včeraj nagradil.
- + Če vzame oblast v zakup pravico, je narod tepen; če vzame v zakup še resnico, je narod mrtev.
- + Res nas vsa ta naša birokracija veliko stane. Vendar je to v primerjavi s škodo, ki jo naredi, malenkost.
- + Da jo ne bi pozabili, pušča generacija, ki odhaja, za seboj ogromne dolgove.
- + Ustvarjali smo legende in poslušali bajke. Srečen narod!
- + Težave so za nami – pred nami tudi.
- + Nepristranski opazovalec bo moral priznati: mediji so po meri oblasti. One prejšnje.

Vodoravno: 1. čemu, zakaj; 6. slabo odmerjeno; 11. lepo vedenje; 12. s komolci se opirajoč; 13. dve črki od štirih v napisu na križu; 14. soseščina; 16. kazalni zaimsek; 17. del obraza; 19. z vodo obdana zemlja; 20. hiter tek; 21. pokrivalo; 23. če jedi do damo kis, je . . .; 24. nezmožna govora; 27. izpitu sledi; 28. del glave; 30. veznik; 31. glasno, odmeva-joče; 34. kis, kislina; 37. slab za delo; 38. v preteklem letu; 40. rimski pozdrav; 41. leto Gospodovo (latinska kratica); 42. vrteti; 44. veznik; 45. nato; 47. polno kamenja, brez rastlinja; 49. prijeten vonj (tujka); 50. prislov kraja.

Navpično: 1. oseba, ki jamči; 2. je lepega vede-nja; 3. zaimsek; 4. veznik; 5. zelo, močno; 6. mala podoba; 7. na kmetih je še v rabi; 8. zaimsek; 9. pe-ti del celote; 10. pusti izredno dober vtis; 12. vit-ko, suho; 15. moško ime; 18. ožgan; 20. jutranja zvezda Venera; 22. zaključek molitve; 24. vas, na-selje; 26. po končanem postu bo zadonela; 29. moder in častitljiv starec; 31. žensko ime (iz Avrelija); 32. nasmejan, vesel; 33. sličen, isti; 35. v posesti Eve; 36. vrsta moškega glasu; 39. tako in tako; 42. nihče drug kot jaz; 43. poseduje; 46. prislov; 48. kra-tica (mednarodna iz latinščine) za doslužen.

REŠITEV pošljite do 15. marca na uredništvo!

Babica bi se rada pomladila in pomodernila. Dala se je na kratko ostriči, kupila si je dolge hlače in suk-njič. Sama sebi se je zdela precej mlajša. Vprašala je vnuka: "Tonček, ali sem še videti kot kakšna stara že-nica?" – "Ne, ampak kot kakšen star možki."

"ROSEJOE PLUMBING" (JOSEPH PLIBERSEK)

Gold Lic. L 110 P.D.G. L.P. – N.S.W.

Sydneyskim Slovincem se priporočam
za vseh vrst dela po zelo ugodni ceni.
Kličite Jožeka na 528 9381.

106 Oyster Bay Road, OYSTER BAY, 2225

HEIDELBERG CABINETS FRANK ARNUŠ PTY. LTD.

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 469 7275

HOJA ZA KRISTUSOM – Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtna spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Cena 5 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

Imamo nekaj zbirk letošnjih **CELJSKIH** (50 dolarjev), **CELOVŠKIH** (40 dolarjev) in **GORIŠKIH** (40 dolarjev) **MOHORJEVK**. Odlične knjige, res vredne branja. Mohorjeva družba praznuje letos že 140 letnico.

Imamo še več drugih knjig iz rodne domovine, zamejstva in zdomstva

LEPOTE SLOVENSkih CER-KVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

PRATIKA 1993 Celjske Mohorjeve družbe je na razpolago za res skromnih pet dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSLEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberru in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIJA

We have been organising groups to Slovenija
since 1982.

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAŠ PRIČAKUJE!

ENROL NOW FOR TWO ECONOMICAL GROUPS:

9 / 6 / 93 and 23 / 6 / 93

PRIGLASITE SE SEDAJ ZA SKUPNO POTOVANJE:

9 / 6 / 93 in 23 / 6 / 93

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666